

REPUBLIKA SLOVENIJA

MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR
AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA OKOLJE

Vojkova 1b, 1102 Ljubljana p.p. 2608

tel.: +386(0)1 478 40 00 fax.: +386(0)1 478 40 52

Številka: 35407-82/2006-7

Datum: 9.7.2008

Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, izdaja na podlagi drugega odstavka 12. člena Uredbe o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 58/03, 45/04, 86/04-ZVOP-1, 138/04, 52/05, 82/05, 17/06, 76/06, 132/06 in 41/07) in na podlagi 1. odstavka 72. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-Odl. US in 33/07-ZPNačrt), na zahtevo stranke Ljubljanske mlekarne, mlekarska industrija d.d., Tolstojeva 63, 1000 Ljubljana, ki jo po pooblastilu Cvetane Rijavec zastopa E-NET OKOLJE d.o.o., Linhartova c. 13, 1000 Ljubljana v zadevi izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, naslednje

OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE

1. Obseg dovoljenja

Stranki - upravljavcu Ljubljanske mlekarne, mlekarska industrija d.d., Tolstojeva 63, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: upravljavec) se izda okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave za obdelavo in predelavo mleka z zmogljivostjo sprejetja več kot 200 ton mleka na dan (povprečna letna vrednost). Naprava je sestavljena iz naslednjih tehnoloških sklopov:

- N1 - Sprejem mleka in smetane
- N2 - Pasterizacija mleka in smetane
- N3 - Linija za polnjenje pasteriziranega mleka in pasterizirano smetano
- N4 - Linija za trajne izdelke: mleko, smetano, mlečne napitke in čaje
- N5 - Linija za fermentirane izdelke
- N6 - Linija za maslo
- N7 - Linija za sladoled
- N8 - Hladilni sistem 1 - sladoledarna
- N9 - Hladilni sistem 4 - hladilnica-SDC
- N10 - Naprave za mehčanje vode (4 kom)
- N11 - Hladilni sistem 2 - konzumna mlekarna in sterilizacija
- N12 - Hladilni sistem 3 - klima, konzumna mlekarna in sterilizacija
- N13 - CIP1 pralni sistem-konzumna mlekarna
- N14 - CIP2 pralni sistem-sladoledarna
- N15 - CIP3 pralni sistem-sterilizacija
- N16 - COP1 pralni sistem-glavna postaja
- N17 - COP2 pralni sistem-pranje avtocihern v sprejemu
- N18 - Čistilna naprava za odpadne vode – fizikalno – kemična
- N19 - Trije vijačni kompresorji, moči: 75 kW, 110 kW in 160 kW,
- N20 - Transformatorska postaja: 3 x 1,6 MVA, (režim 10/0,4 kV),

N21 - Parna postaja
N22 - Lovilec olj 1
N23 - Lovilec olj 2
N24 - Lovilec olj 3
N25 - Pralnik odpadnih plinov iz N18

Seznam rezervoarjev ter skladišč nevarnih snovi je naveden v Prilogi 1.

2. Okoljevarstvene zahteve za emisije snovi v zrak

2.1. Zahteve v zvezi z emisijami snovi v zrak

2.1.1. Pri obratovanju naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja mora upravljavec najkasneje od 31.12.2009 izvajati naslednje ukrepe za zmanjševanje emisije snovi v zrak:

- tesnjenje delov naprav,
- zajemanje odpadnih plinov na izvoru,
- reciklažo snovi in rekuperacijo toplote,
- recirkulacijo odpadnega zraka in druge ukrepe za zmanjšanje količine odpadnih plinov,
- čim popolnejšo izrabo surovin in energije,
- druge ukrepe za optimiranje proizvodnih procesov,
- optimiranje obratovalnih stanj zagona,
- spremembe zmogljivosti in zaustavljanja ter drugih izjemnih pogonskih stanj,
- redno vzdrževanje dobrega tehničnega stanja naprave.

2.1.2. Pri stanjih in pojavih, pri katerih se mora čistilna naprava odpadnih plinov izklopiti ali obiti, oziroma kadar gre za ustavljanje ali ponovni zagon in podobne prehodne pojave v tehnološkem procesu, mora upravljavec zagotoviti stalen nadzor in njihovo vodenje tako, da se ne presega najnižja dosegljiva raven emisije snovi v teh pogojih.

2.1.3. Upravljavec mora imeti poslovnik za obratovanje naprave za čiščenje odpadnih plinov: pralnik plinov čistilne naprave za čiščenje odpadne industrijske vode in sicer, v skladu s predpisom o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja in zagotoviti, da naprava za čiščenje odpadnih plinov obratuje v skladu s tem poslovnikom.

2.1.4. Upravljavec naprave za čiščenje odpadnih plinov mora ne glede na velikost naprave zagotoviti vodenje obratovalnega dnevnika v skladu s predpisom o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. Upravljavec mora zagotoviti, da se obratovalni dnevnik vodi v obliki vezane knjige z oštevilčenimi stranmi pri obratovanju in vzdrževanju naprave za čiščenje odpadnih plinov.

2.1.5. Upravljavec mora s hladilno in klimatsko opremo ali sistemom iz Preglednice 1 tega dovoljenja (v nadaljevanju: oprema), ki vsebuje hladivo iz vrste ozonu škodljivih snovi (R22) in iz skupine določenih fluoriranih toplogrednih plinov (R404a) ravnati skladno z zahtevami, navedenimi v točkah 2.1.6. in 2.1.7.

Preglednica 1: Naprave, ki vsebujejo hladilna sredstva

Oprema/sistem* (tip)	Vrsta hladiva		Količina hladiva (kg)
	Ozonu škodljiva snov	Fluoriran toplogredni plin**	
Hladilni agregat COSTAN	R 22		12
Hladilni agregat COSTAN	R 22		12
Hladilni agregat COSTAN		R 404a**	12
Hladilni agregat COSTAN	R 22		16
Hladilni agregat COSTAN		R 404a**	100

* sistem ali aplikacija: oprema za hlajenje, klimatizacijo, vključno s tokokrogi/razvodi hladiv

**pripravek, zmes dveh ali več plinov, vsaj eden od njih fluoriran toplogredni plin

2.1.6. Z opremo iz Preglednice 1, ki vsebuje več kot 3 kg ozonu škodljive snovi s komercialnim imenom R22, mora upravljavec ravnati skladno z naslednjimi določili:

- ozonu škodljivo snov R22 (HCFC-22) se pri uporabi, vzdrževanju, razgradnji ali odstranjevanju opreme, ne sme izpuščati v zrak;
- od 1. januarja 2010 dalje upravljavec ne sme več uporabljati čistih delno halogeniranih klorofluoroogljikovodikov R22 pri vzdrževanju in servisiranju opreme, od 1. januarja 2015 dalje pa upravljavec ne sme več uporabljati nobenih delno halogeniranih klorofluoroogljikovodikov za iste namene, tudi recikliranih ne;
- upravljavec mora zagotoviti, da enkrat letno vzdrževalec opreme (v nadaljevanju: vzdrževalec) izvede preskus tesnosti za opremo, ki je v uporabi;
- upravljavec mora zagotoviti, da vzdrževanje opreme, zajem ozonu škodljivih snovi, polnjenje opreme z ozonu škodljivimi snovmi in prevoz zajetih ozonu škodljivih snovi do obrata za regeneracijo ali odstranjevanje izvaja vzdrževalec, ki ima potrdilo ministrstva, pristojnega za varstvo okolja o vpisu v evidenco zbiralcev odpadnih ozonu škodljivih snovi;
- upravljavec mora dokumentacijo o ravnanju z opremo hraniti najmanj pet let;
- upravljavec mora za opremo, ki ni v uporabi, najkasneje pa eno leto po prenehanju uporabe zagotoviti zajem vse količine ozonu škodljivih snovi, ki jih oprema vsebuje, in sicer s strani vzdrževalca (enako velja tudi za opremo z manj kot 3 kg hladiva);
- upravljavec mora za obstoječo opremo, ki ji vzdrževalec zamenja vrsto hladiva, to spremembo v roku enega meseca sporočiti Agenciji RS za okolje na obrazcu za prijavo stacionarne opreme.

2.1.7. Za ravnanje z opremo iz Preglednice 1 tega dovoljenja, ki vsebuje 3 kg ali več fluoriranega toplogrednega plina oziroma pripravek s komercialnim nazivom R404a, mora upravljavec zagotoviti ustrezno vzdrževanje in s tem preprečevanje emisij fluoriranih toplogrednih plinov. V ta namen mora upravljavec zagotavljati, da:

- vzdrževalec z ustreznim znanjem izvaja preverjanje uhajanj:
 - na vsakih dvanajst mesecev vsaj enkrat za opremo s 3 kg ali več fluoriranih toplogrednih plinov;
 - na vsakih šest mesecev vsaj enkrat na aplikacijah, ki vsebujejo 30 kg ali več fluoriranih toplogrednih plinov;
- se vsako zaznano uhajanje plinov kakor hitro je mogoče popravi;

- vodi evidenco o količini in vrsti uporabljenih fluoriranih toplogrednih plinov, o vsakršnih dodanih količinah in količini, zajeti med sevisiranjem, vzdrževanjem in končno odstranitvijo, za vsako opremo/aplikacijo posebej. Prav tako vodi evidenco o drugih pomembnih podatkih, vključno s podatki o pravni ali fizični osebi, ki je opravila servisiranje ali vzdrževanje ter o datumu in rezultatih izvedenih preverjanj skladno s predpisom;
- so zagotovljeni tehnični pogoji za pravilen zajem fluoriranih toplogrednih plinov, s tem pa njihovo recikliranje, nadaljnja predelava ali uničenje.

2.2. Obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem za emisije snovi v zrak

2.2.1. Upravljavcu za napravo iz 1. točke izreka tega dovoljenja ni treba izvajati obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak.

3. Okoljevarstvene zahteve za emisije snovi v vode

3.1. Zahteve v zvezi z emisijami snovi in toplote v vode

3.1.1. Upravljavec mora pri obratovanju naprave iz točke 1. izreka tega dovoljenja z namenom zmanjševanja emisije snovi ali toplote zaradi odvajanja industrijske odpadne vode zagotoviti izvajanje posebnih ukrepov, ki so:

- zmanjšanje porabe vode z uporabo čistilnih postopkov varčnih z vodo, kakor je visokotlačno pranje, z večkratno uporabo čistilnih vod, z zaprtim krogotokom pralno-dezinfekcijskih sredstev za pranje in s prednostno uporabo suhega čiščenja surovin;
- preprečevanje izpuščanja trdnih in neraztopljenih odpadkov v odpadno vodo z uporabo filtrirnih naprav ali naprav za flotacijo za zadrževanje neraztopljenih snovi;
- zadrževanje drobcov sira in sirotke znotraj območja naprave tako, da se prepreči odvajanje drobcov sira in sirotke v kanalizacijo in neposredno v vode;
- preprečevanje izgub proizvoda ali poparka z uporabo polnilnih strojev z vakuumskim pakiranjem;
- uporaba čistil in dezinfekcijskih sredstev, ki vsebujejo čim manj adsorbiljivih organskih halogenov (AOX);
- zamenjava dezinfekcijskih sredstev, ki vsebujejo klor z vodikovim peroksidom in perocetno kislino, če je to tehnično izvedljivo in nima nezaželenih učinkov v proizvodnji;
- enakomerno odvajanje surove odpadne vode na čistilno napravo, kakor je časovno zamaknjeno praznjenje kuhalnih kotlov in drugih večjih posod;
- fizikalno-kemijsko čiščenje odpadne vode pri odvajanju odpadne vode v javno kanalizacijo;
- recikliranje ali odstranjevanje odpadkov, ki nastajajo v posameznih fazah proizvodnje in drugih trdnih ali tekočih ostankov iz obdelave odpadne vod;
- uporaba tehnologij priprave vode, pri katerih nastajajo čim manjše količine odpadkov ali pri katerih nastajajo taki odpadki, ki jih je mogoče ponovno uporabiti ali pa jih reciklirati na primer v proizvodnji gradbenih materialov;
- preprečevanje odvajanja odpadnih kemikalij, ki se uporabljajo pri pripravi vode, v kanalizacijo;
- uporaba čistil in dezinfekcijskih sredstev brez klora razen pri pripravi pitne vode;
- uporaba kemikalij za pripravo vode, za katere iz podatkov varnostnega lista sledi, da se s pomočjo mikroorganizmov razgradijo v štirinajstih dneh več kot 80 odstotkov, merjeno s preskusnimi metodami iz standarda SIST ISO 7827;

- izogibanje uporabe etilendiaminotetraoetne kisline, njenih homologov in njihovih soli ter drugih aminopolikarbonskih kislin, njihovih homologov in njihovih soli;
- izogibanje uporabe organokovinskih spojin, kromatov in nitritov;
- uporaba organskih polielektrolitov na osnovi akrilamida, akrilonitrila ali podobnih monomerov z lastnostmi, ki ogrožajo vode, pri katerih je delež monomera manjši od 0,1 masnega odstotka;
- uporaba kemikalij za pripravo ali regeneracijo vode, ki vsebujejo čimmanj halogeniranih organskih spojin;
- prednostna uporaba membranskih postopkov, kot so mikrofiltracija, reverzna osmoza in elektrodializa;
- preprečevanje odvajanja regeneratov oziroma koncentratov iz naprav za ionsko izmenjavo ali reverzno osmozo z odpadnimi vodami;
- učinkovita raba odpadne toplote odpadnih voda iz naprav;
- uporaba obtočnega hladilnega postopka s čimmanjšimi izgubami v hladilnem sistemu krožeče vode oziroma s čim višjim koeficientom kondenzacije;
- dosledno ločevanje hladilnih sistemov od siceršnjih sistemov odpadnih voda;
- prednostna uporaba površinskih kondenzatorjev in opuščanje uporabe mešanih kondenzatorjev;
- uporaba korozijsko obstojnih materialov oziroma kombinacij materialov in uporaba pasivnih ali aktivnih ukrepov za zaščito pred korozijo za varovanje hladilnih sistemov ter usklajevanje ukrepov za kondicioniranje krogotočne vode z lastnostmi materialov hladilnega sistema;
- izogibanje uporabe kromatov, nitritov, merkaptobenzotiazola in drugih imidazolov kot sredstev za zaščito pred korozijo;
- preprečevanje rasti mikrobov v hladilnih sistemih z ukrepi, kot so izključevanje praznih prostorov v cevovodih, izogibanje uporabe organskih polimernih materialov z visokim deležem monomerov ali z občasno uporabo biocidov za preprečevanje rasti mikroorganizmov;
- izogibanje trajne uporabe biocidov z izjemo vodikovega peroksida, ozona ali UV žarkov;
- izogibanje uporabe živosrebrih organskih, organokositrih ali drugih organokovinskih spojin (vezave kovine in ogljika);
- izogibanje uporabe kvarternih amonijevih spojin;
- uporaba takih netoksičnih snovi pri uporabi disperzijskih sredstev, za katere iz podatkov varnostnega lista sledi, da se s pomočjo mikroorganizmov razgradijo v štirinajstih dneh več kot 80 odstotkov, merjeno s preskusnimi metodami iz standarda SIST ISO 7827;
- upoštevanje ekotoksikoloških podatkov iz varnostnih listov uporabljenih kemikalij;
- izogibanje uporabe etilendiaminotetraoetne kisline (EDTA) in dietileno-triaminopentaacetne kisline (DTPA), njunih homologov ter njunih soli;
- izogibanje uporabe drugih aminopolikarbonskih kislin, njihovih homologov ter njihovih soli kot disperzijskih sredstev oziroma sredstev za stabilizacijo trdote;
- uporaba klora, broma ali klor oziroma brom oddajajočih mikrobiocidov samo pri sunkovni obdelavi.

3.1.2. Upravljavalec mora imeti poslovnik za obratovanje čistilne naprave za čiščenje industrijskih odpadnih vod in mora zagotoviti vodenje obratovalnega dnevnika zanjo v skladu s predpisi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo.

3.1.3. Upravljavalec mora zagotoviti, da se obratovanje in vzdrževanje obstoječih lovilcev olj prilagodi standardu SIST EN 858-2 v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo.

3.1.4. Upravljavec mora določiti odgovorno osebo, ki skrbi za obratovanje in vzdrževanje industrijske čistilne naprave za čiščenje odpadnih industrijskih vod ter vodi obratovalni dnevnik v obliki vezane knjige z oštevilčenimi stranmi.

3.1.5. Upravljavec mora določiti odgovorno osebo, ki skrbi za obratovanje in vzdrževanje lovilcev olj ter vodi obratovalni dnevnik v obliki vezane knjige z oštevilčenimi stranmi.

3.1.6. Upravljavec mora z muljem iz industrijske čistilne naprave za čiščenje odpadnih industrijskih vod in lovilcev olj ravnati skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

3.1.7. Upravljavec mora ob izpadu industrijske čistilne naprave za predčiščenje odpadne vode ali ob kakršni koli okvari v proizvodnji, ki povzroči čezmerno onesnaženost industrijske odpadne vode na iztoku, sam takoj začeti z izvajanjem ukrepov za odpravo okvare in zmanjšanje ter preprečitev nadaljnega čezmernega onesnaženja.

3.1.8. Upravljavec mora izpad ali okvaro industrijske čistilne naprave, ki povzroči čezmerno onesnaženost industrijske odpadne vode na iztoku, prijaviti inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja in o dogodku obvestiti izvajalca javne službe.

3.2 Dopustne vrednosti emisije snovi in toplote v vode

3.2.1 Na iztoku V1 z imenom »Iztok iz industrijske ČN« se iz naprave na mestu, določenem z Gauss-Krügerjevima koordinatama Y = 462117 in X = 103703, na parc. št. 13/3, k. o. Bežigrad mešanica industrijskih, komunalnih in padavinskih odpadnih vod odvaja v javno kanalizacijo, ki se zaključi s komunalno čistilno napravo Ljubljana (Zalog)

v največji letni količini	369.000 m ³
v največji dnevni količini	776 m ³
z največjim 6-urnim povprečnim pretokom	8,4 l/s

od tega:

industrijske odpadne vode preko industrijske čistilne naprave iz odtoka V1-1, z imenom »Skupni V1-nova ČN«,

v največji letni količini	360.000 m ³
v največji dnevni količini	750 m ³
z največjim 6-urnim povprečnim pretokom	8,1 l/s

komunalne odpadne vode iz odtoka V1-2, z imenom »Komunalni«

v največji letni količini	9.000 m ³
v največji dnevni količini	26 m ³
z največjim 6-urnim povprečnim pretokom	0,3 l/s

in padavinske odpadne vode iz odtoka V1-3, z imenom »Padavinska«.

3.2.2 Na iztoku V2 z imenom »Iztok ostale komunalne OV« se iz naprave na mestu, določenem z Gauss-Krügerjevima koordinatama Y = 462124 in X = 103732, na parc. št. 13/3, k. o. Bežigrad komunalne odpadne vode odvajajo v javno kanalizacijo, ki se zaključi s komunalno čistilno napravo Ljubljana (Zalog)

v največji letni količini	13.000 m ³
v največji dnevni količini	43 m ³

3.2.3. Dopustne vrednosti parametrov industrijske odpadne vode iz odtoka V1-1 čistilne naprave na merilnem mestu – MM1V1-1 so določene v Preglednici 2.

Preglednica 2: Dopustne vrednosti emisije snovi v vode na merilnem mestu MM1V1-1

Parameter	Izražen kot	Mejna vrednost do 31.12.2012	Mejna vrednost od 1.1.2013
Temperatura		40 °C	40 °C
pH-vrednost		6,5 - 9,5	6,5 - 9,5
Neraztopljene snovi		600 mg/l	600 mg/l
Usedljive snovi		20 ml/l	20 ml/l
Celotni klor	Cl ₂	0,4 mg/l	0,4 mg/l
Amonijev dušik	N	200 mg/l	200 mg/l
Celotni dušik	N	-	-
Celotni fosfor	P	-	-
sulfat	SO ₄	200 mg/l	200 mg/l
Kemijska potreba po kisiku (KPK)	O ₂	-	-
Biokemijska potreba po kisiku (BPK5)	O ₂	-	-
Adsorbiljivi organski halogeni (AOX)	Cl	0,5 mg/l	0,5 mg/l
Težkohlapne lipofilne snovi (maščobe, mineralna olja)		150 mg/l	50 mg/l

3.3 Obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem za emisije snovi in toplote v vode

3.3.1. Upravljavec mora zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa skladno s predpisi, ki urejajo prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih vod in pogoje za njegovo izvajanje, in sicer za industrijsko odpadno vodo na merilnem mestu MM1V1-1, določenem z Gauss Krügerjevima koordinatama Y = 462006 in X = 103906, na parc. št. 2/1, k.o. Bežigrad, odvzem 24-urnega vzorca odpadne vode najmanj 6 krat letno.

3.3.2. Upravljavec mora za namen izvajanja obratovalnega monitoringa industrijske odpadne vode zagotoviti stalno, dovolj veliko, dostopno in opremljeno merilno mesto (MM1V1-1), ki mora pooblaščenemu izvajalcu meritev omogočiti tehnično ustrezno jemanje vzorcev odpadne vode in brez nevarnosti za izvajalca meritev.

3.3.3. Upravljavec mora zagotoviti, da se na merilnem mestu MM1V1-1 med vzorčenjem meri količina odpadne vode.

3.3.4. Upravljavec mora zagotoviti trajne meritve količine industrijske odpadne vode na merilnem mestu MM1V1-1.

3.3.5. Obratovalni monitoring odpadnih vod lahko izvaja samo pooblaščen izvajalec prvih meritev in obratovalnega monitoringa, ki o tem izdela letno poročilo. Poročilo o obratovalnem monitoringu odpadnih vod mora upravljavec naprave predložiti Agenciji RS za okolje vsako leto najpozneje do 31. marca za preteklo leto.

3.3.6. Upravljavec mora poročilo o prvih meritvah in poročila o obratovalnem monitoringu emisij snovi in toplote v vode iz naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja hraniti najmanj pet let.

4. Okoljevarstvene zahteve za emisije hrupa

4.1. Zahteve v zvezi z emisijami hrupa v naravno in življenjsko okolje

4.1.1. Upravljavec mora obratovanje vira hrupa, naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja (v nadaljevanju: vir hrupa), zaradi izvajanja proizvodne dejavnosti prilagoditi na tak način, da vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ in L_{dvn} na kateremkoli mestu ocenjevanja, to je pred najbližjimi stavbami z varovanimi prostori, ne bodo presegale mejnih vrednosti kazalcev hrupa določenih v preglednici 3, oziroma konične ravni hrupa ne bodo presegale mejnih vrednosti koničnih ravni hrupa določenih v Preglednici 4 iz točke 4.2 izreka tega dovoljenja.

4.1.2. Upravljavec mora v času obratovanja zagotavljati take ukrepe varstva pred hrupom za preprečevanje ali zmanjšanje ravni hrupa kot posledica uporabe ali obratovanja vira hrupa na najmanjšo možno mero, tako da obratovanje vira hrupa ne bo povzročalo čezmerne obremenitve okolja s hrupom.

4.1.3. Upravljavec mora v primeru preseganja mejnih vrednosti zagotoviti izvedbo enega ali več naslednjih ukrepov za zmanjšanje emisije hrupa iz vira hrupa in širjenje hrupa v okolje ter ukrepe za zmanjšanje izpostavljenosti hrupu, in sicer:

- tehnični in konstrukcijski ukrepi ter ukrepi, povezani z načinom obratovanja ali uporabe vira hrupa;
- ukrepi usmerjanja, porazdelitve ali omejevanja pretoka vozil, blaga in ljudi ali zmogljivosti proizvodnih ali drugih oblik dejavnosti, povezanih z virom hrupa;
- ukrepi prostorskega in konstrukcijskega preprečevanja širjenja hrupa;
- ukrepi načrtovanja glede na obremenjenost okolja zaradi hrupa primerne namenske rabe prostora in
- ukrepi konstrukcijskega varstva pred hrupom na stavbah z varovanimi prostori.

4.1.4. Celotna obremenitev okolja zaradi hrupa kot posledica emisije vira hrupa pred fasadami najbolj izpostavljenih stavb z varovanimi prostori, določena v skladu s predpisom, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju oziroma s standardom SIST ISO 1996-2, ne sme presegati mejnih vrednosti kazalcev hrupa L_{dvn} in $L_{noč}$ določenih v preglednici 5 iz 4.2 točke izreka tega dovoljenja za III. območje varstva pred hrupom v skladu s predpisom o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju.

4.2. Mejne vrednosti kazalcev hrupa

4.2.1. Mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ in L_{dvn} , ki ga povzroča naprava iz 1. točke izreka tega dovoljenja:

Preglednica 3: Mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ in L_{dvn}

Območje varstva pred hrupom	L_{dan} (dBA)	$L_{večer}$ (dBA)	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)
IV. območje	73	68	63	73
III. območje	58	53	48	58

4.2.2. Mejne vrednosti konične ravni hrupa L_1 , ki ga povzroča naprava iz 1. točke izreka tega dovoljenja:

Preglednica 4: Mejne vrednosti konične ravni hrupa L_1

Območje varstva pred hrupom	L_1 -obdobje večera in noči (dBA)	L_1 -obdobje dneva (dBA)
IV. območje	90	90
III. območje	70	85

4.2.3. Mejne vrednosti kazalcev hrupa $L_{noč}$ in L_{dvn} za posamezna območja varstva pred hrupom:

Preglednica 5: Mejne vrednosti kazalcev hrupa $L_{noč}$ in L_{dvn}

Območje varstva pred hrupom	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)
IV. območje	65	75
III. območje	50	60

4.3. Obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem za emisije hrupa v naravno in življenjsko okolje

4.3.1 Upravljavec mora v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring hrupa za vire hrupa ter pogoje za njegovo izvajanje, zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa hrupa za vir hrupa oziroma napravo iz 1. točke izreka tega dovoljenja v stanju njene polne obremenitve.

4.3.2. Upravljavec mora občasne meritve hrupa iz naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja izvajati vsako tretje koledarsko leto.

4.3.3. Upravljavec mora poročila o opravljenih občasnih meritvah hrupa predložiti Agenciji RS za okolje do 31. marca tekočega leta za občasne meritve, opravljene v preteklem letu.

4.3.4. Upravljavec mora poročilo o prvih meritvah in poročila o obratovalnem monitoringu emisij hrupa v naravno in življenjsko okolje iz naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja hraniti najmanj pet let.

4.3.4. Oseba, ki izvaja obratovalni monitoring hrupa za vire hrupa mora za to dejavnost imeti pooblastilo ministrstva pristojnega za varstvo okolja.

5. Okoljevarstvene zahteve za elektromagnetno sevanje

5.1. Zahteve v zvezi z elektromagnetnim sevanjem v naravnem in življenjskem okolju

5.1.1. Upravljavec mora poročilo o prvih meritvah elektromagnetnega sevanja v naravnem in življenjskem okolju iz nizkofrekvenčnega vira elektromagnetnega sevanja naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja hraniti najmanj deset let.

6. Okoljevarstvene zahteve za ravnanje z odpadki

6.1. Zahteve za ustrezno ravnanje z odpadki, ki nastajajo zaradi opravljanja dejavnosti

6.1.1. Upravljavec mora odpadke skladiščiti tako, da ni ogroženo človekovo zdravje in brez uporabe postopkov in metod, ki bi čezmerno obremenjevali okolje.

6.1.2. Upravljavec mora odpadke skladiščiti v za to namenjenih in v skladu s predpisi, ki urejajo skladiščenje odpadkov, snovi in pripravkov, urejenih objektih ali napravah, pri čemer količina začasno skladiščenih odpadkov ne sme presegati količine odpadkov, ki zaradi delovanja ali dejavnosti upravljavca nastanejo v dvanajstih mesecih.

6.1.3. Upravljavec mora zagotoviti, da so odpadki, ki se bodo prevažali ali skladiščili, pakirani tako, da ne povzročajo škodljivih vplivov na okolje ali zdravje ljudi. Nevarni odpadki, ki se bodo prevažali ali skladiščili, morajo biti opremljeni z oznako za nevarne lastnosti v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije. Nevarni odpadki, ki se bodo prevažali v železniškem ali zračnem prometu ter po morju in celinskih vodah, pa morajo biti pakirani in označeni v skladu s predpisi, ki urejajo prevoz nevarnega blaga.

6.1.4. Upravljavec mora odpadke do oddaje v nadaljnje ravnanje skladiščiti ločeno in zagotoviti, da se odpadki ne mešajo in z njimi ravnati tako, da jih je mogoče obdelati.

6.1.5. Upravljavec mora za nastale odpadke zagotoviti obdelavo tako, da jih odda osebi, ki je vpisana v evidenco oseb, ki ravnaajo z odpadki.

6.1.6. Upravljavec mora zagotoviti, da pošiljko odpadkov, za katero zagotavlja nadaljnje ravnanje, spremlja evidenčni list o ravnanju z odpadki, skladno s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, oziroma transportna listina v skladu z Uredbo 1013/2006/ES, kadar pošilja odpadke v obdelavo v druge države.

6.1.7. Upravljavec mora imeti izdelan načrt gospodarjenja z odpadki za štiri leta in ga vsako leto pregledati in ustrezno popraviti. Pri izdelavi načrta gospodarjenja z odpadki mora upravljavec glede obdelave odpadkov upoštevati usmeritve iz operativnih programov varstva okolja na področju ravnanja z odpadki.

6.1.8. Upravljavec mora voditi evidenco o nastajanju odpadkov s podatki o nastalih odpadkih in o virih njihovega nastajanja, o začasno skladiščenih odpadkih, o odpadkih, ki jih obdeluje sam, o oddanih odpadkih prevzemniku odpadkov in o izvoženih odpadkih in odpadkih, poslanih v države članice Evropske Unije. Sestavni del evidence o nastajanju odpadkov so potrjeni evidenčni listi o ravnanju z odpadki in transportne listine v skladu z Uredbo 1013/2006/ES.

6.1.9. Upravljavec mora dokumentacijo o evidenci za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj pet let.

6.1.10. Upravljavec mora Agenciji RS za okolje najkasneje do 31. marca tekočega leta dostaviti poročilo o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi za preteklo koledarsko leto.

6.2. Zahteve za ustrezno ravnanje z embalažo in odpadno embalažo

6.2.1. Upravljavec mora imeti sklenjeno pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z embalažo in odpadno embalažo. Upravljavec mora o načinu zagotavljanja predpisanega ravnanja na primeren način obveščati svoje kupce ob dobavi.

7. Okoljevarstvene zahteve za učinkovito rabo vode

7.1. Dopustna poraba vode

7.1.1. Upravljavec mora za rabo vode za tehnološke namene imeti vodno dovoljenje.

8. Ukrepi za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote ter zmanjševanje tveganja ob nesrečah in obvladovanje nenormalnih razmer

8.1. Skladiščenje in prenos snovi

8.1.1. S skladiščnimi napravami iz priloge 1 tega dovoljenja je treba ravnati in obratovati tako, da je onemogočeno onesnaženje vode ali škodljivo spreminjanje njenih lastnosti. V primeru netesnosti skladiščne naprave, ki je ni mogoče odpraviti, zaradi tega pa obstaja nevarnost onesnaženja ali poslabšanja kakovosti vode, zraka ali tal, je treba prenehati z obratovanjem naprave in jo izprazniti.

8.1.2. Nadzemni rezervoarji morajo biti izdelani, postavljeni in opremljeni tako, da je vedno in brez posebnih priprav mogoča kontrola tesnosti.

8.1.3. Nadzemni rezervoarji s prostornino nad 300 l v zaprtih prostorih in nadzemni rezervoarji s prostornino nad 1000 l na prostem morajo imeti lovilni prostor za prestrzanje nevarnih snovi.

8.1.4. Lovilni prostor ne sme imeti odtoka. Lovilna posoda mora biti tako postavljena, da zajema tudi curek, ki bi lahko pri visokih cisternah iztekal prek sten lovilne posode.

8.1.5. Pri rezervoarjih z dvojno steno lovilni prostor ni potreben. Rezervoarji morajo biti opremljeni s kontrolno napravo, ki opozarja na netesnost.

8.1.6. Skladiščne posode morajo biti opremljene z napravami, ki preprečujejo polnitev nad predvideno dopustno količino.

8.1.7. Površine, na katerih se prečrpavajo in pretakajo nevarne snovi (prečrpališča) morajo biti utrjene s plastjo nepropustnega materiala in opremljene tako, da razlite nevarne snovi ne morejo odtekat v površinske vode, v kanalizacijo ali pronicati v tla. Padavinske vode odteka v kanalizacijo oziroma odvodnik prek primerne čistilne naprave.

8.1.8. Skladiščne posode je treba polniti in prazniti tako, da je preprečeno razlivanje nevarnih snovi. Prečrpavanje nevarnih snovi je dovoljeno le na prečrpališčih, razen v primeru, ko je zaradi okvare potrebno transportno ali skladiščno napravo izprazniti.

8.1.9. Polnjenje in praznjenje skladiščnih enot za nevarne snovi morajo nadzorovati za to delo kvalificirani delavci. V času polnjenja ali praznjenja morajo biti ti delavci neprekinjeno navzoči.

8.1.10. Skladiščne posode, razen nadzemne skladiščne posode s prostornino do 1.000 litrov, se smejo polniti samo ob uporabi naprave, ki samodejno prekine dotok nevarne snovi, ko je posoda napolnjena.

8.1.11. Upravljavec mora za obratovanje skladiščnih enot za nevarne snovi sprejeti obratovalni poslovnik in voditi obratovalni dnevnik.

8.1.12. Embalažne posode manjše prostornine, ki se skladiščijo v skladiščih nevarnih snovi morajo biti skladiščene na utrjenih površinah.

8.2. Splošne zahteve za čim višjo stopnjo varstva okolja

8.2.1. Z namenom preprečevanja in zmanjševanja obremenjevanja okolja mora upravljavec naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja imeti plan preventivnega vzdrževanja.

8.3. Zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave

8.3.1. Ob prenehanju obratovanja naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja mora upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, vse nevarne snovi in odpadke, ki se nahajajo v napravi ali so nastale zaradi delovanja naprave, odstraniti v skladu s predpisi, ki urejajo področje ravnanja z odpadki.

8.3.2. Po odstranitvi nevarnih snovi in odpadkov iz 8.3.1 točke izreka tega dovoljenja mora upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, izvesti tudi monitoring onesnaženosti tal in v primeru prekomerne onesnaženosti zemljine izvesti sanacijo zemljine skladno z veljavnimi predpisi.

9. Upravljavec mora pri obratovanju naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja izpolnjevati še druge posebne pogoje

9.1. Upravljavec mora redno spremljati rabo energije, vode, osnovnih in pomožnih materialov in nastajanja odpadkov.

9.2. Upravljavec mora poročati Agenciji RS za okolje o izpustih in prenosih onesnaževal do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto v skladu s predpisi, ki urejajo Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal in predpisi, ki urejajo prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih vod, prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter ravnanje z odpadki.

10. Obveznost obveščanja o spremembah

10.1. Upravljavec mora v primeru spremembe upravljavca najkasneje v 15 dneh obvestiti Agencijo RS za okolje o novem upravljavcu.

10.2. Upravljavec mora vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave iz točke 1. izreka tega dovoljenja, povezano z delovanjem ali razširitvijo naprave, ki lahko vpliva na okolje, pisno prijaviti Agenciji RS za okolje, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

10.3. Upravljavec mora Agencijo RS za okolje pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

10.4. Upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, mora Agencijo RS za okolje pisno obvestiti o izpolnjevanju zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave, če je uveden postopek likvidacije upravljavca ali začet stečajni postopek, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

11. Čas veljavnosti dovoljenja

Okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja se izdaja za določen čas, in sicer za dobo 10 let od dneva dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

12. Stroški postopka

O stroških postopka bo izdan poseben sklep.

O b r a z l o ž i t e v

I. Zahtevek za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja

Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija Republike Slovenije za okolje, ki kot organ v sestavi ministrstva opravlja naloge s področja varstva okolja (v nadaljevanju: naslovni organ) je dne 27.10.2006, s strani stranke – upravljavca Ljubljanske mlekarne, mlekarska industrija d.d., Tolstojeva 63, 1000 Ljubljana, ki jo po pooblastilu Cvetane Rijavec zastopa E-NET OKOLJE d.o.o., Linhartova c. 13, 1000 Ljubljana prejelo zahtevek za pridobitev dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, in sicer za obstoječo napravo za obdelavo in predelavo mleka z zmogljivostjo sprejetja 500 ton mleka in smetane dnevno. Stranka je vlogo dopolnila dne 17.07.2007 in 08.11.2007 in 05.06.2008.

II. Pravna podlaga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja

68. člen Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-odl. US, 112/06 OdlUS in 33/07-ZPNačrt; v nadaljevanju ZVO-1) določa, da mora upravljavec za obratovanje naprave, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, in za vsako večjo spremembo v obratovanju te naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje. Okoljevarstveno dovoljenje se lahko izda za eno ali več naprav ali njenih delov, ki so na istem kraju in imajo istega upravljavca. Skladno z Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) je naprava, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, nepremična tehnološka enota, v kateri poteka ena ali več dejavnosti s proizvodno zmogljivostjo nad pragom iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, in na istem kraju katerakoli druga z njo neposredno tehnično povezana dejavnost, ki lahko povzroča obremenitev okolja. Med naprave se ne uvrščajo naprave, ki se uporabljajo samo za raziskave, razvoj in preizkušanje novih izdelkov ter procesov. Obstoječa naprava je naprava, ki je obratovala na dan uveljavitve te uredbe ali je bilo pred njeno uveljavitvijo zanjo pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

Skladno s prvim odstavkom 70. člena ZVO-1 mora upravljavec v zvezi z obratovanjem naprave, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, zagotoviti ukrepe za preprečevanje onesnaževanja okolja, zlasti z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik, preprečitev onesnaženja okolja večjega obsega, preprečitev nastajanje odpadkov skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, predelavo nastalih odpadkov ali njihovo odstranjevanje skladno s predpisi, če predelava tehnološko ali ekonomsko ni mogoča, učinkovito rabo energije, preprečitev nesreč in omejevanje njihovih

posledic in preprečitev onesnaževanja okolja in vzpostavitev zadovoljivega stanja okolja na kraju naprave po dokončnem prenehanju njenega obratovanja.

Prvi odstavek 72. člena ZVO-1 določa, da mora naslovni organ odločiti o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 68. člena ZVO-1, tj. naprave, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, v šestih mesecih od dneva prejema popolne vloge, pri čemer na primeren način upošteva tudi mnenja in pripombe javnosti.

Vsebina okoljevarstvenega dovoljenja je določena v 74. členu ZVO-1 in 8. členu Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04 71/07 in 122/07).

III. Ugotovljeno dejansko stanje in dokazi na katere je oprto

Naslovni organ je v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja odločal na podlagi vloge in dopolnitev vloge z naslednjimi prilogami:

- Zemljevidi, načrti in sheme (Geodetski načrt namembnosti površin – objekti z vrisanima radijema 500m in 1000 m v merilu 1:5000, Ljubljanski geodetski biro d.d, 2003; Geodetski načrt namembnosti površin – komunalni vodi, v merilu 1:5000, Ljubljanski geodetski biro d.d, 2003; Organizacijska shema Ljubljanskih mlekarn, Ljubljanske mlekarne d.d., 14. februar 2006; Skladišča in rezervoarji, v merilu 1:500, upravljavec sam, oktober 2006; Transportne poti, v merilu 1:500, upravljavec sam, oktober 2006; Cevovodi-para, plin, vroča voda – Situacija kanalizacije, v merilu 1:250, Kono d.o.o., oktober 2005; Vodovod – Situacija kanalizacije, v merilu 1:250, Kono d.o.o., oktober 2005, Prikaz tehnoloških linij-konzumna mlekarna, v merilu 1:250, IEM d.o.o., julij 2006; Prikaz tehnoloških linij-sterilizacija, v merilu 1:250, IEM d.o.o., julij 2006; Prikaz razporeditve skladiščnih con-skladiščno distribucijski center, Riko, d.o.o., v merilu 1:200; Sheme hladilnih sistemov, upravljavec sam, julij 2007; Načrt kanalizacije, iztokov in oljnih lovilcev, v merilu 1:250, Kono d.o.o., oktober 2005; Načrt parcel v merilu 1:1000, območna geodetska uprava Ljubljana, november 2006; Merilna mesta hrupa, v merilu 1:130, upravljavec sam, junij 2007; Shema vodnih tokov v IPPC napravi Ljubljanske mlekarne);
- Plan vzdrževanja, upravljavec sam, oktober 2006;
- Bilanca stanja za leto 2005, upravljavec sam, oktober 2006;
- Izkaz poslovnega izida za leto 2005, upravljavec sam, oktober 2006;
- Načrt gospodarjenja z odpadki za obdobje 2006-2010, upravljavec sam, 25. september, 2006;
- Izpisek iz sodnega registra, Okrožno sodišče v Ljubljani, november 2006;
- Poročilo o prvih meritvah emisij snovi v zrak na čistilni napravi za odpadne vode, IVD p.o. Maribor, februar 2007;
- Emisije vodikovega peroksida v zrak - Strokovno poročilo, št. poročila EKO 2853, z dne 23.01.2007;
- Poročilo o občasnih meritvah hrupa za v naravnem in življenjskem okolju – za leto 2006, ZZV Kranj, september 2006;
- Poročilo o prvih meritvah hrupa za čistilno napravo odpadnih vod – februar 2007 Obratovalni monitoring odpadnih vod 2007-, št.spisa 545-233/2007-1a, z dne 29.06.2007 in meritev z dne 21.12.2006;
- Poročilo o obratovalnem monitoringu odpadnih vod za podjetje Ljubljanske mlekarne d.d. Obrat Ljubljana, prve meritve v letu 2006-2007- nova ind. ČN, št. spisa 544-139/2007-1, Zavod za zdravstveno varstvo Kranj, z dne 11.04.2007;

- Poročilo o prvih meritvah virov nizkofrekvenčnih elektromagnetnih polj, št. poročila: LNS-2006-0126-TZ, ZVD d.d. Ljubljana, september 2006;
- Plan zapiranja IPPC dejavnosti oz. IPPC naprave, upravljavec sam, oktober 2006
- Certifikat ISO 14001, BTqj, marec 2006;
- Mnenje izvajalca javne službe odvajanja in čiščenja odpadne vode, o odvajanju industrijske in komunalne vode iz obratov Ljubljanske Mlekarne d.d., Tolstojeva ulica 63, Ljubljana, št.: KA2062684KŠ, Vodovod-Kanalizacija d.o.o., z dne 27.05.2008;
- Pogodba o prenosu obveznosti skladno s 15. členom Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo med SLOPAK, d.o.o., družba za ravnanje z embalažo in Ljubljanske mlekarne, d.d., št.: 04/15-03 z dne 23.09.2003;
- Poročilo o preskusu vode, prot. št.: 784, Zavod za zdravstveno varstvo Kranj, z dne 04.06.2008;
- Obratovalni monitoring odpadnih vod 2008 – obrat Ljubljana – meritev parametra klor, št. spisa 545-198/2008-1, Zavod za zdravstveno varstvo Kranj, z dne 04.06.2008.

V postopku je bilo na podlagi predložene dokumentacije ugotovljeno naslednje:

Naslovni organ je na podlagi vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ugotovil, da je naprava iz 1. točke izreka tega dovoljenja obstoječa naprava, ki se skladno s prilogo 1 Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), razvršča kot Naprava za obdelavo in predelavo mleka z zmogljivostjo z zmogljivostjo sprejetja več kot 200 ton mleka na dan (povprečna letna vrednost), z oznako dejavnosti 6.4 c.

Upravljavec na lokaciji Tolstojeva 63 Ljubljana predela okoli 400 tisoč litrov mleka na dan. 100 tisoč litrov se ga predela v sveže konzumno mleko in fermentirane izdelke, 300 tisoč litrov v trajno mleko, v sezoni proizvodnje sladoleda ga v izdelke dnevno predelajo okoli 5 tisoč litrov. Ljubljanske mlekarne na isti lokaciji letno predelajo okrog 140 milijonov litrov mleka.

Končni proizvodi naprave iz 1. točke tega dovoljenja so: konzumno mleko, trajno mleko in napitki, sterilizirana smetana, sladka smetana, kislja smetana in fermentirani izdelki, maslo, sterilni napitki (čaji), sladoled.

Upravljavec na kraju naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja ne upravlja z drugo napravo ali obratom, ki bi imela z napravo skupne objekte ali naprave za odvajanje emisij ali ravnanje z odpadki. Območje naprave ni obrat po določbah Uredbe o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic (Uradni list RS, št. 88/05).

Območje naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja je na osnovi določil 3. člena Uredbe o ukrepih za ohranjanje in izboljšanje kakovosti zunanega zraka (Uradni list RS, št. 52/02 in 41/04) in 2. člena Sklepa o določitvi območij in stopnji onesnaženosti zaradi žveplovega dioksida, dušikovih oksidov, delcev, svinca, benzena, ogljikovega monoksida in ozona v zunanjem zraku (Uradni list RS, št. 72/03) razvrščeno v območje onesnaženosti SI L, za katero je določena II. stopnja onesnaženosti zraka.

Skladno z Uredbo o vodovarstvenem območju za vodno telo vodonosnika Ljubljanskega polja (Uradni list RS, št. 120/04 in 7/06) se naprava iz 1. točke izreka tega dovoljenja nahaja na II. b vodovarstvenem območju, in sicer na območju z manj strogim režimom varovanja. V neposredni okolici naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja ni površinskih vodotokov.

V skladu s 4. členom Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05 in 34/08) se območje naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja uvršča v IV. stopnjo varstva pred hrupom, medtem ko se stavbe z varovanimi prostori v njeni bližini nahajajo v III. stopnji varstva pred hrupom.

Naprava iz 1. točke izreka tega dovoljenja se nahaja na območju, ki je skladno s 3. členom Uredbe o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 70/96 in 41/04) uvrščeno v območje II. stopnje varstva pred sevanji.

V napravi iz 1. točke izreka tega dovoljenja poteka proizvodnja konzumnega mleka, trajnega mleka in napitkov, sterilizirane smetane, sladke smetane, kisle smetane in fermentiranih izdelkov, masla, sterilnih napitkov (čaji) ter sladoleda.

Mlečne izdelke proizvajajo na naslednjih tehnoloških sklopih (linijah), ki obsegajo: pasterizacijo mleka in smetane, linijo za polnjenje pasteriziranega mleka in pasterizirane sladke smetane, linijo za trajno mleko, trajno smetano, mlečne napitke in čaje, linijo za fermentirane izdelke, linijo za maslo in linijo za sladoled.

Naprava iz 1. točke izreka tega dovoljenja letno sprejme ter predela cca 140.000.000 l kravjega mleka in smetane, iz katerih izdeluje naslednje skupine mlečnih izdelkov: pasterizirane konzumne izdelke, trajne (sterilizirane) izdelke, fermentirane izdelke, maslo in sladoled. Na liniji za trajne izdelke se izdeluje tudi čaj.

Surovo mleko in smetana se dovažata na sprejem (N1) v nerjavnih cisternah, volumna med 10.000 l in 25.000 l, ki niso last podjetja, ampak pogodbenih prevoznikov. Mleko se prečrpava v skladiščne rezervoarje za surovo mleko in smetano v pretakališču. Mleko v prahu je shranjeno v vodoodpornih vrečah, sadni pripravki pa so shranjeni v hladilnici (do 8°C) v posebnih 500 l nerjavnih kontejnerjih (z nadtlakom dušika), iz katerih se v proizvodnji z nadtlakom dušika (in-line) dozira v maso za fermentirane izdelke.

Skladiščijo se še dodatki (mleko v prahu, stabilizatorji, starter kulture, sadne pripravke ...), ki se uporabljajo v proizvodnji kot dodatki pri izdelavi različnih mlečnih izdelkov, in sicer v manjših količinah, ker imajo zagotovljeno redno dobavo »just in time«. Starter kulture za fermentirane napitke so shranjene v posebnih hladilnih skrinjah. Največja količina zaloga je za enomesečno proizvodnjo.

Mleko in smetana iz katerih se proizvajajo mlečni izdelki po odvzemu vzorcev na sprejemu vstopata v fazo pasterizacije (N2). Po opravljeni fazi pasterizacije so izdelane tri vrste vmesnih proizvodov (tipizirano mleko, posneto mleko in smetana), iz katerih se na posameznih proizvodnih linijah izdelujejo mlečni izdelki.

Postopek pasterizacije zajema naslednje faze: predgretje mleka in smetane, separacijo oz. posnemanje mleka z namenom pridobivanje smetane, del smetane iz faze posnemanja se za potrebe tipizacije mleka zmeša z delom posnetega mleka in homogenizira ter pasterizacija, zadrževanje ter hlajenje mleka, ki poteka na ploščnih izmenjevalcih. Postopek poteka na naslednji način: mleko se najprej prečrpa v sekcijo za 1. stopnjo gretja mleka (I.regeneracija), kjer se s temperaturo povratnega že pasteriziranega mleka segreva na temperaturo separacije mlečne maščobe (44 – 45 °C). Predhodno ogreto mleko, po 1. stopnji gretja, se vodi na separator za posnemanje mlečne maščobe, del ločene maščobe pa preko standardizacijske (tipizacijske) naprave na homogenizator. Del posnete smetane, ki gre na homogenizacijo in se sotočno vrača nazaj v termično obdelavo mleka (tipizacija mleka 3,5%, 1,6%, 0,5%,... mlečne maščobe), drugi del (višek posnete smetane) gre brez faze homogenizacije v skladiščni rezervoar na nadaljnjo obdelavo – pasterizacijo smetane. Višek posnete smetane, ki ni bil obdelan s homogenizacijo se tako pasterizira v pasterju za smetano in skladišči v rezervoarjih za pasterizirano smetano do polnjenja v embalažo ali uporabo na drugi liniji. Standardizirano mleko se ponovno vodi v ploščni izmenjevalec toplote v sekcijo za drugo gretje (II.regeneracija). Tu se mleko segreva na še višjo temperaturo s povratnim pasteriziranim mlekom. V naslednji 3. sekciji pa se mleko segreje na še višjo temperaturo z grelnim medijem (vroča voda) na določeno temperaturo pasterizacije. Potreben čas pasterizacije se doseže s tokom mleka skozi zadrževalce toplote. Po doseženih temperaturah pasterizacije se mleko vrača v ploščni izmenjevalec toplote, v 2. in 1. sekcijo za regeneracijo, kjer se hladi z vhodnim ohlajenim mlekom. Dokončno se mleko ohladi na temp. manj kot 4 °C s hladilnim medijem (ledna voda). Ohlajeno pasterizirano

mleko se skladišči v rezervoarju za pasterizirano mleko, ali pa teče direktno na polnjenje ali kot surovina na drugo proizvodno linijo.

Tako kot višek smetane iz posnemanja gre na pasterizacijo tudi smetana, ki se jo pripelje od drugod kot vhodno surovino in se ne posnema iz surovega mleka v napravi iz 1. točke izreka tega dovoljenja, po pasterizaciji pa se prav tako skladišči v rezervoarjih za pasterizirano smetano do polnjenja v embalažo ali uporabo na drugi liniji.

Pasterizirano mleko in smetana se polni v embalažo na polnilnih strojih (N3) pod sterilnimi pogoji in skladišči v hladilnici pri nizkih temperaturah, enako velja za pasterizirano sladko smetano.

Na liniji za proizvodnjo trajnih izdelkov (N4) (mleko, sladka smetana, mlečni napitki in čaji) se proizvodnja izvaja iz pasteriziranih surovin. Tovrstni izdelki so zaradi načina obdelave primerni za skladiščenje pri sobni temperaturi.

Pasterizirano mleko se prečrpa v rezervoarje, kjer se tipizira maščoba ali po potrebi dodajo različni dodatki (npr. čokolada). Mleko se najprej ogreje na temperaturo okoli 80°C, nato pa sterilizira z direktnim vbrizgavanjem pare in zadržuje na temperaturi sterilizacije 140°C štiri sekunde. Ta temperatura se zadrži s prehodom mleka skozi cevni zadrževalec toplote. Sterilizirano mleko teče nato v ekspanzijsko komoro – vakuumski izparjalnik. Vakuum je kontroliran tako, da količina odparjene vode iz mleka ustreza količini vode, ki je nastala iz predhodno vbrizgane pare. Ohlajeno mleko, na približno 80°C, se vodi na aseptični homogenizator. V naslednji fazi se sterilizirano homogenizirano mleko ohladi s sistemom hlajenja, ki za hladilni medij uporablja vodo. Sterilizirano mleko se ohladi v ploščnem izmenjevalcu toplote na okoli 25°C. Sterilizirano mleko teče preko aseptičnega rezervoarja na polnjenje v aseptični polnilni stroj.

Aseptično polnjenje se izvaja v steriliziranem pakirnem stroju, ki oblikuje embalažo v katero se pakira sterilizirano mleko in jo hermetično zapre. Embalaža se sterilizira tako, da karton navit v balo, pred oblikovanjem embalaže, teče nekaj sekund skozi 35 % raztopino vodikovega peroksida (H_2O_2) pri 80 – 85 °C, kjer se zagotavlja dovolj časa, da se H_2O_2 razgradi s pomočjo toplega zraka pred polnjenjem mleka.

Čaj se proizvaja na liniji za trajne izdelke (N4) pri čemer se uporabljeni vodovodni vodi doda tekoče čajne koncentrate (skladiščene v 50 l plastičnih ročkah) in dodatke (arome). Tako pripravljene čaje se skladišči pri sobni temperaturi.

Na liniji za proizvodnjo fermentiranih izdelkov (N5) se proizvajata dve glavni skupini izdelkov, čvrsti in tekoči fermentirani izdelki (jogurti, kisló mleko, kislá smetana, probiotični napitki, deserti). Izdelava fermentiranih izdelkov poteka v okviru proizvodnje v konzumni mlekarni v kateri so nameščeni skladiščni rezervoarji za pasterizirano mleko in smetano ter rezervoarji-zorilniki v katerih poteka fermentacija. Tipizirano mleko z vmešanimi dodatki (mleko v prahu, stabilizatorji,...) se ponovno najprej homogenizira pri 55 °C in se termično obdeluje nekaj minut pri temperaturi do 95 °C. Homogenizacija in termična obdelava poteka kontinuirano v ploščnem izmenjevalcu, temu sledi ohlajanje na temperaturo fermentacije.

Fermentacijo tekočih izdelkov se izvaja z dodatkom posebnih starter kultur – selekcionirani mikroorganizmi - in poteka pri točno določeni temperaturi fermentacije v rezervoarjih zorilnikih, dokler fermentirana masa ne doseže določene pH vrednosti. V fermentirano maso za tekoče izdelke se lahko dodajajo tudi sadni pripravki s tako imenovanim »in-line« postopkom kjer gre za vmešavanje sadnih pripravkov v fermentirano maso neposredno pred polnjenjem v embalažo. Fermentirani tekoči izdelki se polnijo v embalažo na polnilnih strojih, ki zagotavljajo aseptične pogoje polnjenja.

Pri čvrstih fermentiranih izdelkih fermentacija (zorenje) poteka v fazi, ko so izdelki že napolnjeni v embalažnih enotah in nameščeni v posebnih zorilnih komorah pri točno določeni temperaturi. Po končani fermentaciji se embalirani tekoči ali čvrsti izdelki zlagajo na palete z roboti, nato pa s tekočimi trakovi preko hladilnega mosta transportirajo v hladilnico - ohlajeno visoko regalno skladišče.

Proizvodnja masla je organizirana v maslarni, ki se nahaja v sklopu konzumne mlekarne, na stroju za kontinuirano izdelavo masla (N6) iz sladke smetane. Izdelava masla poteka v dveh zaporednih stopnjah. Prva stopnja je postopek pinjenja, kjer nastane masleno zrno, ki se ga izpira z vodo in gnete do homogene maslene mase. Tako izdelano maslo ima boljšo

bakteriološko kakovost in daljši čas obstojnosti. Pinjenec, ki je stranski proizvod iz proizvodnje masla, se zbira v zbirnem rezervoarju in uporablja na drugi proizvodni liniji - v proizvodnji fermentiranih izdelkov. Maslo se preko zbirnega rezervoarja pakira na stroju za oblikovanje masla v 250g, 20g in 20 kg blok zavitke, ki se zlagajo v transportno embalažo. Pakirano maslo se skladišči v hladilnici.

Priprava sladoledeve poteka na liniji za sladolede (N7). Vse sestavine se po recepturah v kuhinji sladoleadne mase vmešajo v pasteurizirano mleko in smetano, termično obdelajo in homogenizirajo v ploščnem izmenjevalcu toplote. Homogena masa se prečrpa na fizikalno zorenje v sedem zornikov kapacitete po 5.000 litrov.

Sladoleedno maso, ki je delno zamrznjena, se ob sočasnem vpihovanju zraka polni na različnih polnilnih linijah: sladolede na palčkah (Rollo), korneti (Viking CC4), lončki 120 in 160ml, lonci 750 ml, banjice oval 1l (Ruf), banjice 1 in 2l (Viking CC1), ekstruzijski sladolede na palčki 100 in 125ml (Straightline SL 600), banjice 4l (BF 400).

Zapakirane sladoleadne izdelke se hitro globoko zamrzne v hladilnem tunelu, pakira v transportno embalažo in transportira v tehnološko zamrzovalnico.

V napravi iz 1. točke izreka tega dovoljenja je zelo pomemben tehnološki postopek čiščenja in razkuževanja naprav za proizvodnjo mleka in mlečnih izdelkov ter ledenega čaja. V ta namen služi več naprav, ki so vezane na posamezne tehnološke sklope naprave. Izvaja se notranje in zunanje čiščenje naprav.

Za pranje vseh proizvodnih tehnoloških linij se uporablja računalniško voden centralni CIP (cleaning in place) sistem čiščenja in sicer: CIP1 pralni sistem konzumna mlekarina (N13), CIP2 pralni sistem sladoleadna (N14), CIP2 pralni sistem sterilizacija (N15). CIP je zaprt sistem pranja notranjosti tehnoloških linij, kjer so prej potekali tehnološki procesi. S CIP sistemom se pere procesno opremo (skladiščne rezervoarje, cevi, črpalke, izmenjevalniki, separatorji, homogenizatorje, polnilne stroje itd.), ki sestavlja zaprti krog tehnološke linije.

Vsako čiščenje se prične z odcejanjem medija (ostanki proizvodov) iz tehnološke opreme in sicer v večih ciklih: izrivanje oziroma izplakovanje s čisto vodovodno vodo, z namenom zmanjšanja izgub in avtomatsko ločevanje proizvoda od izpiralne vode, prva izpiralna voda dokončno izrine ostanke proizvoda iz tehnološke opreme, sledi pranje z dodanimi detergenti pri točno določeni temperaturi. Pranje poteka v zaprtem krogu s turbulentnim tokom, ki zagotavlja mehanski učinek pranja. Notranje pranje posod poteka istočasno kot pranje cevi, le da se v notranjosti perejo po principu razprševanja - »sprejanja«. Onesnažena pralna raztopina (1. izpiralna voda, raztopina luga in kisline) se vrača v ločene zbirne CIP rezervoarje, se regenerira z dodajanjem koncentriranih sredstev za zagotavljanje ustrezne koncentracije pralnega medija in se uporabi za naslednje pranje, dezinfekcija se izvaja in-line z doziranjem kemičnega sredstva v pralni krog s čisto vodovodno vodo, raztopina iz dezinfekcije se vrača v rezervoar s 1. izpiralno vodo. Lahko pa se izvaja sterilizacija s čisto segreto vodovodno vodo.

V tehnološko kanalizacijo se odvajajo presežki 1. izpiralne vode ali mešanico vode in produkta ali mešanico vode in pralnega sredstva. Vse mešanice nastanejo pri izrivanju in zamenjavah medijev.

Za pranje zunanjih delov opreme, prostorov in delov tehnološke opreme, ki se zaradi linijske nepovezanosti ne pere s CIP-om (dozatorji pri nekaterih polnilnih strojih, stroj za oblikovanje masla, separatne naprave za dodajanje aditivov,..), se uporablja tako imenovani COP sistem (cleaning out place) in sicer: COP1 pralni sistem – glavna postaja (N16) in COP2 pralni sistem – pranje avtocistern v sprejemu (N17). To je ročni način pranja posameznih delov stroja, ponavadi tistih končnih elementov – razstavljivih delov tehnološke linije. Pri COP pranju se vsa uporabljena voda in sredstva odvajajo direktno v tehnološko kanalizacijo. COP pranje poteka s penomati (tlačni čistilci), kjer se zunanost tehnološke opreme pere s penomati, ki z nizkim tlakom nabrizgajo peno (pralno sredstvo) na površino opreme. Pena ostane na teh površinah okoli 20 min., po tem času pa se spere s curkom segrete vode v tehnološko kanalizacijo. Napajanje pralnih satelitov (penomatov) je centralno iz COP postaje. Voda, ki se uporablja v proizvodnji, priteka iz javnega vodovodnega omrežja.

V napravi iz 1. člena izreka tega dovoljenja pridobivajo energijo iz dobavljene pare, dovedene iz javnega sistema daljinskega ogrevanja in električne energije iz omrežja. Paro za potrebe v nekaterih tehnoloških procesih (direktna sterilizacija s paro) proizvaja in dobavlja JP Energetika, za ogrevanje objektov se uporablja odpadno toploto iz sterilizatorjev in delno preko daljinskega ogrevanja (navezava na JP Energetika). Iz sistema daljinskega ogrevanja se uporablja tudi toploto za pripravo tople vode.

Za pokrivanje vseh potreb po hlajenju so nameščeni štiri hladilni sistemi: HS1 – N8 za hlajenje naprav za proizvodnjo sladoleda in zamrzovalnice za sladoled, HS2 – N11 za hlajenje naprav v tehnologiji konzumne mlekarne in sterilizacije, HS3 – N12 klima za prostorsko ohlajanje vseh proizvodnih prostorov in dopolnjevanje hladilne energije za ledeno vodo za tehnologijo konzumne mlekarne in sterilizacije, HS4 – N9 za hlajenje hladilnic (razen za sladoled, ki ima svojo zamrzovalnico). HS1 je klasičen kondenzacijsko kompresijski sistem, kombiniran z odprtim obtočnim vodnim hladilnim ciklom. Kot sredstvo za prenos hladilne energije se uporablja amoniak R717, odpadno toploto pa se iz hladilnega sistema odvaja preko pripadajočega odprtega obtočnega hladilnega sistema, ki ga sestavljajo trije hladilni stolpi, bazen z mehko vodo, črpalke in avtomatski ventil za odsoljevanje, skupaj z merilno regulacijsko opremo. Hlajenje se izvaja direktno, to pomeni, da cevi z ohlajenim amoniakom direktno ohlajajo polproizvod oziroma proizvod. Nazivna hladilna moč HS1 je 1.100 kW. Količina amoniaka v kondenzacijsko kompresijskem ciklu hladilnega sistema je 3.200 kg. HS2 je prav tako klasičen kondenzacijsko kompresijski sistem, kombiniran z zračnim ali odprtim obtočnim zračno-vodnim hladilnim ciklom (na voljo sta obe možnosti, zračno-vodna varianta se uporablja, kadar je na voljo premalo hladilne energije). Kot sredstvo za prenos hladilne energije se uporablja amoniak, odpadno toploto pa se iz hladilnega sistema odvaja preko pripadajočega zračnega hladilnega sistema z ventilatorji ali odprtega obtočnega zračno-vodnega hladilnega sistema, ki ga sestavljajo evaporator, bazen z mehko vodo, črpalke in avtomatski ventil za odsoljevanje, skupaj z merilno regulacijsko opremo. V kondenzacijsko kompresijskem sistemu ima funkcijo uparjalnika bazen z ledeno vodo volumna 240 m³, ki služi za indirektno hlajenje, to pomeni, da cevi z ohlajenim amoniakom ne prihajajo v stik z obdelovanci oziroma proizvodi, in obratno - v stik z obdelovanci oziroma proizvodi prihajajo izmenjevalci, po katerih se pretaka ohlajena voda. Ledena voda, ki je v bistvu akumulator hladu, akumulira hladilno energijo v času nižje električne tarife. Nazivna hladilna moč HS2 je 920 kW. Količina amoniaka v kondenzacijsko kompresijskem ciklu hladilnega sistema je 6.720 kg. HS3 je klasičen kondenzacijsko kompresijski sistem, kombiniran z zračnim ali odprtim obtočnim zračno-vodnim hladilnim ciklom (na voljo sta obe možnosti). Kot sredstvo za prenos hladilne energije se uporablja amoniak, odpadno toploto pa se iz hladilnega sistema odvaja preko pripadajočega zračnega hladilnega sistema z ventilatorji ali odprtega obtočnega zračno-vodnega hladilnega sistema, ki ga sestavljajo evaporator, bazen z mehko vodo, črpalke in avtomatski ventil za odsoljevanje, skupaj z merilno regulacijsko opremo. V kondenzacijsko kompresijskem sistemu ima funkcijo uparjalnika sekundarni prenosni medij, to je pripravek Solar N (tu bi bil lahko posredni hladilni medij voda, vendar ker hladilni medij potuje po energetskem mostu, bi – v primeru, da bi bila to voda - pozimi zamrznila - zato je uporabljen pripravek Solar N), ki služi za indirektno hlajenje zraka v proizvodnih prostorih – klima. Nazivna hladilna moč HS3 je 2.496 kW. Količina amoniaka v kondenzacijsko kompresijskem ciklu hladilnega sistema je 600 kg.

Hladilni sistem HS4, ki deluje po klasičnem kondenzacijsko kompresijskem sistemu je kombiniran z zračnim ali odprtim obtočnim zračno-vodnim hladilnim ciklom (na voljo sta obe možnosti). Kot sredstvo za prenos hladilne energije se uporablja amoniak, odpadno toploto pa se iz hladilnega sistema odvaja preko pripadajočega zračnega hladilnega sistema z ventilatorji ali odprtega obtočnega zračno-vodnega hladilnega sistema, ki ga sestavljajo evaporator, bazen z mehko vodo, črpalke in avtomatski ventil za odsoljevanje, skupaj z merilno regulacijsko opremo. V kondenzacijsko kompresijskem sistemu ima funkcijo uparjalnika drug prenosni medij, to je pripravek Solar N (tu posredni hladilni medij ne more biti voda, ker je potrebna temperatura prostora – 8°C, zato je uporabljen pripravek Solar N), ki služi za indirektno hlajenje zraka v skladiščno distribucijskem centru – klima. Nazivna

hladilna moč HS4 je 1.344 kW. Količina amoniaka v kondenzacijsko kompresijskem ciklu hladilnega sistema je 300 kg.

Sekundarni prenosni medij v HS 3 in HS 4 je volumna 15m³ - rezervoarja za oba HS sta povezana z medsebojno cevno povezavo.

Za potrebe skladiščenja se na lokaciji naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja nahaja več skladiščnih prostorov, kjer se skladiščijo surovine, pomožni materiali, embalaža in proizvodi. Od skladiščenih snovi, ki so razvrščene kot nevarne, se v napravi iz 1. točke izreka tega dovoljenja v večjih količinah skladišči in uporablja natrijev hidroksid, žveplova (VI) kislina, raztopina železovega triklorida ter manjše količine drugih kemikalij. Natrijev hidroksid (1 x po 8 m³) in žveplova (VI) kislina (1 x po 5 m³) se skladiščita v rezervoarjih, ki sta nameščena v ločenih lovilnih posodah. V napravi iz 1. točke izreka tega dovoljenja se uporablja tudi amoniak, ki služi kot hladilno sredstvo v hladilnih stolpih. Morebitno razlitje bi se v celoti ujelo v lovilni posodi, ki je ustrezno dimenzionirana, s čimer bi se odpravila nevarnost za okolje. Enako se skladišči tudi raztopina železovega klorida. Prečrpavanje kemikalij za delovanje čistilne naprave se izvaja na pretakališču kemikalij, ki je opremljeno z lovilnim jaškom in dvema cevovodoma z ventiloma – 1. cevovod je namenjen za izpust meteornih vod iz pretakališča v egalizacijski bazen, 2. cevovod pa za prečrpavanje kemikalij v skladiščni rezervoar ob morebitnem razlitju pri prečrpavanju. Vse kemikalije se skladiščijo ločeno v rezervoarjih volumna 7 m³, ki so nameščeni v lovilnem bazenu ustreznega volumna premazanem s premazom, ki je odporen na skladiščeno kemikalijo. Vhodne surovine, ki nastopajo v proizvodnji mlečnih izdelkov so nenevarne, saj gre za proizvodnjo živil.

Mleko in smetana se skladišči v rezervoarjih Rez 1 - Rez 5, ki so nameščeni nad lovilnimi kinetami povezanimi s čistilno napravo za odpadne industrijske vode. Starter kulture, se skladiščijo v Skl 8, v manjših tetra embalažah 0,5 ali 1 liter. Paste so v Skl 8 in Skl 11, v nerjavni pločevini, volumna 200 do 500 litrov, na hladnem, pri temperaturi 8°C. Arome so skladiščene v Skl 6 - hladilnica, v 25kg plastičnih ročkah. Ostali suhi dodatki so v Skl 18 in Skl 10 kot granulati in v prahu, v vrečah 25 kg na paletah ovitih s folijo.

Upravljavca ima uvedene standarde ISO 9001:2000 in ISO 14001:2004.

Emisije snovi v zrak se iz naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja odvajajo preko štirih izpustov: Z1, Z2, Z3 in Z4. Preko izpusta Z1 se odvajajo emisije snovi v zrak iz prostora čistilne naprave za industrijske odpadne vode; izpust zajema emisije iz prostora čistilne naprave, kjer so nameščeni bazeni za obdelavo odpadnih vod (N18); izpust je opremljen s čistilno napravo in sicer s pralnikom plinov.

Pri delovanju naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja nastajajo emisije snovi v zrak v fazi sterilizacije embalaže. Sterilizacija se izvaja s 35% vodikovim peroksidom, ki se ga za ta namen uporablja v oddelku konzumne mlekarne in v oddelku imenovanem sterilizacija, v polnilnici trajnih (sterilnih) izdelkov. V oddelku konzumne mlekarne sta nameščeni dve polnilni liniji, vsaka s svojo komoro za sterilizacijo in lastnim izpustom emisij snovi v zrak (Z2 in Z3). V oddelku za trajne izdelke je nameščenih šest polnilnih linij, vsaka s svojo komoro in svojim odvodnikom, vseh šest odvodnikov pa je združenih v en skupni izpust v zunanji zrak (Z4). V konzumni mlekarni poteka razkuževanje lončkov in pokrovčkov za fermentirane izdelke. Preko povezovalnih cevovodov se vodikov peroksid napolni v 50 litrski zabojnik, ki je povezan s polnilnim strojem za fermentirane izdelke. V komori za sterilizacijo se vodikov peroksid z napravo za razprševanje nabrizga na notranje površine lončkov in na pokrovčke. Naslednja faza obeh linij sterilizacije v konzumni mlekarni je sušenje z vročim zrakom pri 130° C, pri čemer vodikov peroksid, ki je nestabilen, razpade in nastaneta voda ter kisik, ki se odvajata preko odvodnika v zunanje okolje. V oddelku za trajne izdelke (oddelek sterilnih izdelkov) se izvaja razkuževanje sestavljene embalaže (tako imenovana tetrapak embalaža) za polnjenje trajnih izdelkov. Preko povezovalnih cevovodov se vodikov peroksid napolni v 20 litrski zabojnik, ki je povezan s polnilnim strojem. Iz zabojnika se v zaprto komoro za sterilizacijo, ki je del polnilne linije, prečrpa 5 l vodikovega peroksida, ki se ga nato segreva na 80° C in z njim razkuži tetrapak embalažo. Sterilizirano embalažo obrišejo brisalni valji temu pa sledi sušenje z zračnim nožem s temperaturo 125° C.

V napravi iz 1. točke izreka tega dovoljenja se praktično ne pojavljajo razpršene oziroma nezajete emisije. Glavna surovina pri proizvodnji je mleko, ki ni vir emisij snovi v zrak, saj se dovažata in skladišči v zaprtih posodah, prav tako se tudi vsi tehnološki procesi odvijajo na zaprtih linijah sestavljenih iz vmesnih mešalnih posod in cevovodov ter se izvaja zapiranje proizvodnih prostorov in prostora čistilne naprave za odpadne vode. Skladiščni in delovni rezervoarji in posode so zaradi zagotavljanja strogih higienskih standardov zaprti.

V napravi iz 1. točke izreka tega dovoljenja se ne izvaja dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov.

Voda, ki se uporablja v napravi iz 1. točke izreka tega dovoljenja se zaenkrat odjema iz javnega vodovodnega omrežja. Upravljevalec naprave je pridobil tudi delno vodno dovoljenje Ministrstva za okolje in prostor, Agencije Republike Slovenije za okolje za črpanje vode iz talne vrtine, številka odločbe 35536-37/2006-3 z dne 11.12.2006. Odpadne industrijske in komunalne vode se preko iztokov V1, V2, V3 in V4 odvajajo v javno kanalizacijo, ki se zaključi s komunalno čistilno napravo Ljubljana (Zalog). Odpadne padavinske vode so preko iztokov V5 in V6 speljane v ponikanje. Voda se pred ponikanjem očisti na lovilcih olj (N23 in N24). Na iztok V1 se stekajo vode iz treh odtokov in sicer: V1-1 je odtok iz industrijske čistilne naprave - ČN (N18) za predčiščenje industrijske odpadne vode iz tehnoloških procesov (proizvodnja mleka – čiščenje opreme, priprava vode in hladilni sistemi) ter iz pranja avtociستern. V napravi iz 1. točke izreka tega dovoljenja prevladujejo odpadne vode iz proizvodnje in predelave mleka in mlečnih izdelkov. Poleg teh nastajajo odpadne vode tudi pri regeneraciji ionskih izmenjevalcev, ki služijo za kemijsko pripravo vode za hladilne sisteme in pri odsoljevanju hladilnega sistema. Glede na to, da je mešanica odpadnih vod, ki doteka na čiščenje na industrijske čistilne naprave - ČN sestavljena iz 98,87 % odpadnih vod iz predelave mleka in 1,13% ostalih odpadnih vod (hladilne vode, priprava vode in pranje avtociستern), se odpadna voda vrednoti na podlagi Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz naprav za obdelavo in predelavo živalskih in rastlinskih surovin ter mleka pri proizvodnji hrane za prehrano ljudi in živalske krme (Uradni list RS, št. 45/07). Preko odtoka V1-2 se odvaja del nastalih komunalnih odpadnih vod in preko odtoka V1-3, ki je opremljen z lovilcem olj (N22) padavinska voda iz dela utrjenih manipulativnih površin. Količina odpadnih komunalnih vod, ki je navedena na iztoku V2 z imenom »Iztok ostale komunalne OV«, predstavlja komunalno odpadno vodo, ki se odvaja preko iztokov V2, V3 in V4 iz naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja.

Postopek fizikalno-kemijskega čiščenja industrijskih odpadnih vod sestavljajo naslednji tehnološki procesi oz. sklopi: odstranjevanje mehanskih nečistoč na avtomatskih finih grabljah, egalizacija, regulacija pH, črpanje na črpališču, koagulacija, flokulacija, flotacija, bazen za blato, dehidracija blata – flotata in doziranje kemikalij. Čiščenje poteka na vnaprej določen način v zaporednih fazah. Industrijske odpadne vode ($Q=1070 - 1500 \text{ m}^3/\text{dan}$, $Q_{\text{max}}=120 \text{ m}^3/\text{h}$) dotekajo na ČN gravitacijsko po izvedeni tehnološki kanalizaciji v odprt kanal na katerem so nameščene avtomatske fine grablje, ki zadržijo vse delce večje od 3 mm. Nagrabljene odpadke se odstrani z grabelj in shrani v zbirni kontejner. Čiščenje finih grabelj se izvede avtomatsko, ko nivo v kanalu pred grabljami preveč naraste. Po fazi čiščenja na grabljah odpadna voda doteka v egalizacijski bazen, kjer se z mešanjem preprečuje usedanje snovi. Odpadna voda v egalizacijskem bazenu se prezračuje, z namenom, da se prepreči nastanek anaerobnih pogojev. Iz egalizacijskega bazena se voda preliva v nevtralizacijski bazen. Pred prelivom odpadne vode iz nevtralizacijskega bazena v črpališče poteka merjenje pH odpadne vode. Glede na odstopanje od nastavljene pH vrednosti, se po potrebi z dozirnimi črpalkami dozira raztopina baze (50% NaOH) ali kisline (95% H₂SO₄), prav tako se glede na količino odpadne vode dozira tudi koagulant 40 % FeCl₃. Odpadna voda iz nevtralizacijskega bazena se preliva v črpališče, kjer poteka regulacija črpanja vode v naslednjo fazo in sicer flokulacijo. Za uspešen potek flokulacije se dodaja raztopina anionskega polielektrolita. Sledi flotacija, kjer se dodaja še raztopina anionskega polielektrolita. Ob mešanju in ustrezno dolgem zadrževalnem času potečeta

koagulacija in flotacija. Anionski polielektrolit se dobavlja v praškasti obliki in se iz njega pripravlja cca. 0,1 % raztopina, ki se dozira s črpalko v flotacijski bazen. Pred dotokom odpadnih vod na flotacijo se odpadni vodi dodaja del očiščene odpadne vode iz faze flotacije, ki se ji v saturacijski posodi vpihuje komprimiran zrak. Iz flotacijske posode se nastali flotat odvaja z vrha s polžnim posnemalom. Na dnu pa se zbirajo usedli delci, ki se iz bazena odvajajo s pomočjo pnevmatskega ventila. Nivo vode se regulira avtomatsko. Izločeni flotat se zbira v bazenu za blato, ki ima urejeno mešanje in prezračevanje. S črpalko se ga črpa na dehidracijo. Dehidracija poteka s centrifugo-dekanterjem. Pred dotokom flotata v centrifugo se s črpalko dozira raztopina flokulanta – kationski polielektrolit. Na centrifugi osušeni flotat se črpa s spiralnim transporterjem v kontejner za zbiranje flotata. Preostanek vod po dehidraciji se vrača nazaj v črpališče. Mulj se zbira v dveh kontejnerjih za mulj, lociranih v prostoru čistilne naprave, in se ga oddaja dvema prevzemnikoma (BIOTERA, d.o.o., Komunala Kranj, d.o.o.).

Trajno pH kontrolo se izvaja na izstopu iz čistilne naprave (v odvodni cevi en meter pred jaškom z MM1V1-1 za monitoring); meritve se beleži z avtomatskim rekorderjem kontinuirano - meritve so razvidne na prikazovalniku na komandni omari in na računalniku - izdelava se lahko izpise meritev z zveznim diagramom. Elektroda se kalibrira avtomatsko sama, večja vzdrževalna dela na elektrodi (čiščenje) se izvaja na tri mesece. Izpadi v delovanju so vezani na svetlobni in zvočni alarm. Vsi bazeni in rezervoarji v čistilni napravi so opremljeni z nivojskimi stikali ter vezani na svetlobno in zvočno signalizacijo, ki se javi v primeru napake.

Padavinske vode se iz 21.271 m² utrjenih površin odvajajo preko treh lovilcev olj (N23-N25) v javno kanalizacijo.

V napravi iz 1. točke izreka tega dovoljenja, ki je vir hrupa povzročajo pomembnejše emisije hrupa naslednji postopki oziroma deli naprave: sprejem mleka, sterilizacija mleka s polnilnimi linijami za polnjenje mleka in sterilizatorji, konzumna mlekarna s polnilnicami mleka in fermentiranih izdelkov, sladoledarna, skladiščno distribucijski center, hladilni sistemi s kompresorji in vodnimi stolpi, dovoz in odvoz s transportnimi vozili.

Na kraju naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja se nahaja vir elektromagnetnega sevanja in sicer transformatorska postaja (N20) z elektroenergetskimi povezavami, katerih nazivna napetost je manjša od 110 kV.

Odpadki, ki nastajajo zaradi obratovanja naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja so opisani v Načrtu gospodarjenja z odpadki, ki je izdelan za obdobje od leta 2006 do 2010. Odpadki se oddajajo pooblaščenim zbiralcem, predelovalcem ali odstranjevalcem odpadkov ter se z njimi ravna skladno s predpisi s področja ravnanja z odpadki. Odpadke, ki nastajajo zaradi izvajanja dejavnosti, glede na vir nastanka lahko razdelimo v tri skupine: odpadki iz proizvodnih dejavnosti (neuporabni stranski produkti, kalo surovin, kalo embalažnih surovin, osebna zaščitna oprema, mešani komunalni odpadki), odpadki iz spremljajočih dejavnosti (elektro in strojno vzdrževanje, rekonstrukcije in gradnje, čiščenje in vzdrževanje zelenih in drugih površin, skladiščenje, mulj iz interne čistilne naprave za odpadne vode) ter odpadki iz pisarniških in storitvenih dejavnosti. Glavne vrste odpadkov so odpadna embalaža, neklorirana motorna, strojna in mazalna olja na osnovi mineralnih olj in mešani komunalni odpadki. V napravi ne predelujejo in ne odstranjujejo odpadkov.

V napravi iz 1. točke izreka tega dovoljenja uporabljajo vodo iz javnega vodovodnega omrežja. Upravljevalec ima za lastno rabo vode, iz talne vrtine pridobljeno delno vodno dovoljenje za odvzem vode, številka odločbe 35536-37/2006-3 z dne 11.12.2006.

IV. Pravna podlaga za določitev zahtev v zvezi z emisijami, dopustih vrednosti emisij, obveznosti izvajanja obratovalnega monitoringa in poročanja ter razlogi za odločitev

Na podlagi 9. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) se dopustne vrednosti emisij, tj. mejne vrednosti emisij v vode, zrak in/ali tla, porabe naravnih virov in/ali energije ali drug ustrezen parameter, naveden v okoljevarstvenem dovoljenju, ki med obratovanjem naprave ne sme biti presežen, se določijo za snovi iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe, razen v primeru, če nastanek teh snovi pri delovanju naprave ni mogoč. Ne glede na to se v dovoljenju lahko določijo dopustne vrednosti emisij tudi za snovi, ki niso navedene v prilogi 2, če pomembno prispevajo k obremenjevanju okolja iz naprave glede na njegovo kakovost in predpisane standarde kakovosti okolja. Dopustne vrednosti emisij morajo biti strožje od vrednosti, dosegljivih z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik ali predpisanih mejnih vrednosti, če je to potrebno zaradi doseganja predpisanih standardov kakovosti okolja. Poleg dopustnih vrednosti emisije se v dovoljenju določijo tudi obratovalni pogoji, potrebni za zagotavljanje visoke stopnje varstva okolja kot celote, ki temeljijo na uporabi najboljših razpoložljivih tehnik.

11. člen Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) določa da se v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja glede vprašanj, ki niso urejena s to uredbo, smiselno uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo obseg in vsebino vloge ter postopek za pridobitev in vsebino okoljevarstvenega dovoljenja za druge naprave.

Naslovni organ je za napravo iz 1. točke izreka tega dovoljenja določil zahteve v zvezi z emisijami v zrak na podlagi 17. člena ZVO – 1, 33., 42. 43. in 49. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07).

Naslovni organ je na podlagi poznavanja tehnološkega procesa in sestave očiščenega odpadnega plina ugotovil, da na izpustu z oznako Z1, kjer se odvajajo emisije snovi iz čistilne naprave za čiščenje odpadne industrijske vode nimajo relevantnega doprinosa k celotni emisiji snovi za napravo iz 1. točke izreka tega dovoljenja in tako skladno s 5. odstavkom 39. člena in 4. odstavkom 41. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07) odločil, da obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak na tem izpustu ni potrebno izvajati.

Zahteve v zvezi z ozonu škodljivimi snovmi so določene na podlagi 5. člena Uredbe (ES) št. 2037/2000 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (UL L 244, 29.9.2000) in 3., 6., 7., 8. in 9. člena Pravilnika o ravnanju z odpadnimi ozonu škodljivimi snovmi (Uradni list RS, št. 42/03) ter zahteve v zvezi s fluoriranimi toplogrednimi plini so bile določene na podlagi 1., 3. in 4. člena Uredbe (ES) št. 842/2006 o določenih fluoriranih toplogrednih plinih (UL L 161, 14.6.2006).

Prav tako je naslovni organ na podlagi poznavanja tehnološkega procesa in sestave neočiščenega plina ter na podlagi strokovne ocene (Emisije vodikovega peroksida v zrak - Strokovno poročilo, št. poročila EKO 2853, z dne 23.01.2007) ugotovil, da na izpustih Z2, Z3 ter Z4 iz sterilizacije embalaže, nastajajo emisije snovi v zrak, ki nimajo pomembnega doprinosa k celotni emisiji snovi v zrak iz naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja in tako skladno s 5. odstavkom 39. člena in 4. odstavkom 41. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07) odločil, da obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak na teh dveh izpustih ni potrebno izvajati.

Naslovni organ je za napravo iz 1. točke izreka tega dovoljenja določil ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi in toplote v vode v 3.1.1 točki izreka tega dovoljenja na podlagi 17. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05 in 45/07), 4. člena Uredba o emisiji snovi in toplote pri

odvajanju odpadne vode iz naprav za obdelavo in predelavo živalskih in rastlinskih surovin ter mleka pri proizvodnji hrane za prehrano ljudi in živalske krme (Uradni list RS, št. 45/07), 9. člena Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav za proizvodnjo pare in vroče vode (Uradni list RS št. 28/00 in 41/04) in 5. člena Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz objektov in naprav za pripravo vode (Uradni list RS št. 28/00 in 41/04).

Obveznosti v zvezi s poslovnikom in z vodenjem obratovalnega dnevnika za industrijsko čistilno napravo in lovilce olj, ki so določene v 3.1.2, 3.1.4 in 3.1.5 točkah izreka tega dovoljenja, je naslovni organ določil na podlagi 30. in 31. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05 in 45/07).

Obveznost prilagoditve obratovanja in vzdrževanja obstoječih lovilcev olj iz 3.1.3 točke izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi prvega odstavka 21. člena Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 45/07).

Obveznost ukrepanja in obveščanja v primeru okvare, ki povzroči čezmerno obremenjevanje okolja, iz 3.1.7 in 3.1.8 točke izreka tega dovoljenja, je naslovni organ določil na podlagi 20. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05 in 45/07).

Naslovni organ je obveznost izvajanja obratovalnega monitoringa odpadnih vod iz 3.3.1 točke izreka tega dovoljenja določil na podlagi 27. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05 in 45/07).

Nabor parametrov za izvajanje obratovalnega monitoringa iz preglednice 1 izreka tega dovoljenja, čas vzorčenja in pogostost izvajanja obratovalnega monitoringa iz 3.3.1 točke izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 5., 7., 10. in 11. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07). Naslovni organ je na podlagi navedb v vlogi ugotovil, da pri običajnem obratovanju naprave niso presežene letne količine tistih snovi, za katere je treba zagotoviti poročanje o letnih emisijah v vode v skladu z Uredbo 166/2006/ES in ki niso že vključene v program obratovalnega monitoringa, zato v skladu z drugim odstavkom 7. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07) ni določil dodatnih parametrov.

Naslovni organ je v preglednici 1 izreka tega dovoljenja določil osnovne parametre v skladu s 5. členom Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07), dodatne parametre pa na podlagi 3. in 7. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz naprav za obdelavo in predelavo živalskih in rastlinskih surovin ter mleka pri proizvodnji hrane za prehrano ljudi in živalske krme (Uradni list RS, št. 45/07) in priloge 1 in 2 te uredbe.

Mejne vrednosti iz preglednice 1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil v skladu s 3. in 5. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05 in 45/07) ter 3. in 7. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz naprav za obdelavo in predelavo živalskih in rastlinskih surovin ter mleka pri proizvodnji hrane za prehrano ljudi in živalske krme (Uradni list RS, št. 45/07) in priloge 1 in 2 te uredbe, in sicer za iztok v javno kanalizacijo.

Mejno vrednost parametra neraztopljene snovi je naslovni organ določil v skladu s tretjim odstavkom 5. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05 in 45/07), na podlagi priloženega mnenja upravljavca javne kanalizacije in komunalne čistilne naprave Ljubljana (Zalog). Upravljavec

javne kanalizacije in komunalne čistilne naprave JP Vodovod-Kanalizacija Ljubljana d.o.o., ki je v svojem mnenju določil mejno vrednost za neraztopljene snovi 600 mg/l, kot vrednost, pri katerih še ni vpliva na kanalizacijo ali čistilno napravo.

Ker je javna kanalizacija zaključena s komunalno čistilno napravo z zmogljivostjo večjo od 2.000 PE, je naslovni organ v skladu s prilogo 1 in 2 Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz naprav za obdelavo in predelavo živalskih in rastlinskih surovin ter mleka pri proizvodnji hrane za prehrano ljudi in živalske krme (Uradni list RS, št. 45/07) določil mejno vrednost parametra amonijev dušik 200 mg/l.

Obveznost ureditve merilnega mesta iz 3.3.2 točke izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 16. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07), obveznost merjenja količine odpadne vode med vzorčenjem iz 3.3.3 točke izreka tega dovoljenja na podlagi 15. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07) in obveznost izvajanja trajnih meritev količine odpadnih vod iz 3.3.4 točke izreka tega dovoljenja pa na podlagi 28. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05 in 45/07). Obveznosti izdelave poročila in poročanja iz 3.3.5 in 3.3.6 točke izreka tega dovoljenja pa na podlagi 21., 22. in 23. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS št. 74/07).

Naslovni organ je določil zahteve v zvezi z emisijami hrupa za napravo iz 1. točke izreka tega dovoljenja na podlagi 4., 7., 8., 9. in 11. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05 in 34/08).

Mejne vrednosti kazalcev hrupa za napravo iz 1. točke izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 5. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05 in 34/08), in sicer preglednic 1, 4 in 5 priloge 1 te uredbe.

Obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa ter poročanjem zaradi emisije hrupa je naslovni organ določil na podlagi 7., 13., 14. in 15. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu hrupa za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 70/96, 45/02 in 41/04).

Zahteve v zvezi z elektromagnetnim sevanjem v naravnem in življenjskem okolju je naslovni organ določil na podlagi 13. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu za vire elektromagnetnega sevanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 70/96 in 41/04).

Obratovalnega monitoringa v skladu s 17. členom Uredbe o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 70/96 in 41/04) za nizkofrekvenčni vir sevanja na II. območju ter za nizkofrekvenčni vir sevanja na I. območju, katerega nazivna napetost je manjša od 110 kV ni treba zagotavljati.

Pogoje za ravnanje z odpadki, ki nastanejo zaradi dejavnosti v napravi iz 1. točke izreka tega dovoljenja in so določeni v točki 6.1 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ določil na podlagi 5., 10, 11., 13. in 14. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08). Zahteve za ravnanje z embalažo in odpadno embalažo so določene na podlagi 26. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06 in 110/07).

Obveznosti poročanja za odpadke, ki nastanejo zaradi opravljanja dejavnosti, so bile določene na podlagi 15. člena Uredbe o ravnanju z odpadki. Ker je upravljavec vključen v

skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo, skladno s 46. členom Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06 in 110/07) poroča zanj družba.

Ukrepe za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote ter zmanjševanje tveganja ob nesrečah in obvladovanje nenormalnih razmer je naslovni organ določil na podlagi točk 1.5.2 in 1.7 iz 1. člena Pravilnika o tem, kako morajo biti zgrajena in opremljena skladišča ter transportne naprave za nevarne in škodljive snovi (Uradni list SRS, št. 3/79 in RS št. 67/02), 19. člena ZVO-1 ter na osnovi opisov v vlogi, iz katerih izhaja katere nevarne snovi se pri obratovanju naprave uporabljajo in zaradi katerih bi lahko prišlo do onesnaženja okolja.

Naslovni organ je skladno s četrto točko prvega odstavka 8. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) določil tudi zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je skladno z določili 3. člena Uredbe o izvajanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi Direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (Uradni list RS, št. 77/06), določil zahteve v zvezi s poročanjem v Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal.

Naslovni organ je izvedel presojo skladnosti obravnavane naprave z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami v skladu z 10. členom Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) in pri tem upošteval merila, ki so določena v Prilogi 3 te Uredbe, pri čemer so bili osnova za presojo uporabe najboljših razpoložljivih tehnik za obratovanje obravnavane naprave naslednji referenčni dokumenti: Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah pri proizvodnji in predelavi hrane, pijače in mleka (Reference Document on Best Available Techniques in the Food, Drink and Milk Industries, FDM, izdan jan/2006), Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah zmanjševanja emisij pri skladiščenju surovin ali nevarnih snovi (Reference Document on Best Available Techniques on Emission from Storage, ESB, izdan jul/2006), Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah o osnovnih pravilih monitoringa (Reference Document on the General Principles of Monitoring, MON, izdan jul/2003) in Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah pri industrijskih hladilnih sistemih (Reference Document on Best Available Techniques to Industrial Cooling Systems, CV izdan dec/2001).

Skladno z drugim odstavkom 10. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) mora upravljavec pri načrtovanju ali večji spremembi naprave izbrati tehniko za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi, ki je enakovredna najboljši razpoložljivi tehniki in ki zagotavlja, da dopustne vrednosti ne bodo presežene.

Naslovni organ je na podlagi podatkov v vlogi in na podlagi primerljivih razpoložljivih tehnik ugotovil, da stranka z obratovanjem naprave iz točke 1. izreka tega dovoljenja lahko dosega enakovredne okoljske vplive, izražene z emisijskimi vrednostmi, s porabo naravnih virov in energije ali z drugimi ustreznimi parametri, kot se dosegajo z uporabo najboljših dosegljivih tehnik, navedenih v referenčnih dokumentih, ki so citirani v točki IV. obrazložitve tega dovoljenja.

Naslovni organ je na podlagi v točki III. obrazložitve tega dovoljenja ugotovljenega dejanskega stanja in dokazov na katere je oprto, ugotovil, da upravljavec zagotavlja: preprečevanje onesnaževanja okolja večjega obsega, preprečevanje nastajanja odpadkov

skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, učinkovito rabo energije, preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic.

Navedeno pomeni, da so pogoji za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja izpolnjeni, zato je naslovni organ upravljavcu na podlagi 1. odstavka 72. člena ZVO-1 izdal okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave za obdelavo in predelavo mleka z zmogljivostjo sprejetja 500 ton mleka in smetane dnevno na lokaciji Tolstojeva 63, 1000 Ljubljana. Hkrati je bilo treba stranki določiti pogoje v smislu izpolnjevanja določil zakonodaje varstva okolja. V dovoljenju so skladno z 8. členom Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), ki določa podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja, in na podlagi pravnih podlag, ki so navedene točki IV. obrazložitve tega dovoljenja, določene zahteve v zvezi z emisijami snovi v zrak in dopustne vrednosti emisij snovi v zrak, zahteve v zvezi z emisijami snovi in toplote v vode in dopustne vrednosti emisij snovi in toplote v vode, zahteve v zvezi z emisijami hrupa v naravno in življenjsko okolje in dopustne vrednosti kazalcev hrupa, zahteve v zvezi z elektromagnetnim sevanjem v naravnem in življenjskem okolju, okoljevarstvene zahteve za ravnanje z odpadki, in sicer za ravnanje z odpadki, ki nastanejo zaradi opravljanja dejavnosti, in zahteve za ravnanje z embalažo in odpadno embalažo. Z dovoljenjem je določena tudi obveznost upravljavca v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa emisij snovi in toplote v vode, emisij hrupa v naravno in življenjsko okolje in obveznost poročanja za odpadke, ki nastajajo zaradi opravljanja dejavnosti. Naslovni organ je določil tudi zahteve za učinkovito rabo vode in ukrepe za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote ter zmanjševanje tveganja ob nesrečah in obvladovanje nenormalnih razmer, in sicer je določil posebne zahteve, ki se nanašajo na skladiščenje, ravnanje in prenos snovi in zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprav. Prav tako sta v okoljevarstvenem dovoljenju določena posebna pogoja, ki se nanašata na spremljanje porabe energije, vode, osnovnih in pomožnih materialov ter nastanek odpadkov in na dolžnost poročanja o izpustih in prenosih onesnaževal.

V. Čas veljavnosti dovoljenja

Okoljevarstveno dovoljenje se skladno s tretjim odstavkom 69. člena ZVO-1 izdaja za obdobje desetih let. Skladno s četrnim odstavkom 14. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), začne čas veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, ki je bilo izdano upravljavcem obstoječih naprav, teči z dnem njegove dokončnosti.

Skladno s četrnim odstavkom 69. člena ZVO-1 se okoljevarstveno dovoljenje lahko podaljša, če naprava ob izteku njegove veljavnosti izpolnjuje pogoje, pod katerimi se okoljevarstveno dovoljenje podeljuje. Upravljavec mora zahtevati podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja najkasneje šest mesecev pred iztekom njegove veljavnosti.

Skladno z 79. členom ZVO-1 preneha okoljevarstveno dovoljenje veljati s pretekom časa, za katerega je bilo podeljeno, z odvzemom ali s prenehanjem naprave ali upravljavca.

VI. Dolžnost obveščanja o spremembah in sprememba okoljevarstvenega dovoljenja

Vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave, povezano z delovanjem ali razširitvijo naprave, ki lahko vpliva na okolje, mora upravljavec skladno s 77. členom ZVO-1

pisno prijaviti naslovnemu organu, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Skladno s prvim odstavkom 8. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), mora upravljavec v primeru spremembe upravljavca, najkasneje v 15 dneh obvestiti naslovni organ o novem upravljavcu. Upravljavec mora naslovni organ na podlagi 81. člena ZVO-1 pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, mora naslovni organ pisno obvestiti o izpolnjevanju zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave, če je uveden postopek likvidacije upravljavca ali začet stečajni postopek, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Zgoraj navedeni obvestili na podlagi 81. člena ZVO-1 morata vsebovati tudi navedbe in dokazila o izpolnitosti zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave.

Skladno z določbami 78. člena ZVO-1 naslovni organ okoljevarstveno dovoljenje pred iztekom njegove veljavnosti spremeni po uradni dolžnosti, če: je zaradi čezmerne onesnaženosti okolja na območju, na katerem obratuje naprava, treba spremeniti v veljavnem dovoljenju določene mejne vrednosti emisij v vode, zrak ali tla ali dodatno določiti dopustne vrednosti emisij drugih onesnaževalcev, spremembe najboljših razpoložljivih tehnik omogočajo pomembno zmanjšanje emisije iz naprave ob razumno višjih stroških, obratovalna varnost procesa ali dejavnosti zahteva uporabo drugih tehnik ali to zahtevajo spremembe predpisov na področju varstva okolja, ki se nanašajo na obratovanje naprave. O nameri spremembe dovoljenja po uradni dolžnosti mora naslovni organ upravljavca pisno obvesti najmanj tri mesece pred izdajo odločbe o spremembi dovoljenja. Naslovni organ v odločbi o spremembi dovoljenja določi tudi rok, v katerem mora upravljavec uskladiti obratovanje naprave z novimi zahtevami. Naslovni organ pošlje spremenjeno okoljevarstveno dovoljenje tudi pristojni inšpekciji.

VII. Sodelovanje javnosti

Skladno s 14. členom Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 71/07), se za obstoječe naprave v postopku za pridobitev prvega okoljevarstvenega dovoljenja sodelovanje javnosti zagotovi z izdajo obvestila o izdanem okoljevarstvenem dovoljenju. Naslovni organ v 30 dneh po vročitvi dovoljenja strankam obvesti javnost o sprejeti odločitvi z objavo na krajevno običajen način, v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokriva celotno območje države. Objava mora vsebovati zlasti vsebino odločitve in glavne razloge za odločitev o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja.

VIII. Stroški postopka

Skladno s prvim odstavkom 113. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2, 105/06-ZUS-1 in 126/07, v nadaljevanju: ZUP) gredo stroški, ki nastanejo organu ali stranki med postopkom ali zaradi postopka (oglase, strokovno pomoč, itd.), v breme tistega, na katerega zahtevo se je postopek začel. V skladu s petim odstavkom 213. člena v povezavi z 118. členom ZUP je bilo treba v izreku tega dovoljenja odločiti tudi o stroških postopka. Kot je razvidno iz 12. točke izreka te odločbe, bo naslovni organ o stroških postopka odločil s posebnim sklepom.

Upravna taksa po tarifnih številkah 1 in 3 taksne tarife Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 42/07-UPB3 in 126/07, v nadaljevanju ZUT), v višini 250 točk, kar znaša 17,73 EUR, je bila plačana z upravnimi kolki RS in uničena na vlogi.

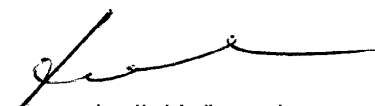
Pouk o pravnem sredstvu: Zoper to odločbo je dovoljena pritožba na Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana, v roku 15 dni od dneva vročitve te odločbe. Pritožba se vloži pisno ali poda ustno na zapisnik pri Ministrstvu za okolje in prostor, Agenciji RS za okolje, Vojkova cesta 1b, 1002 Ljubljana. Pritožbo se lahko kolkuje z upravnimi kolki v vrednosti 14,18 EUR ali se predloži potrdilo o plačilu enakega zneska v primeru drugih oblik plačila upravne takse.

Postopek vodili:

dr. Nataša Vrbančič Kopač, univ.dipl.fiz.
podsekretarka

Nataša Petrovčič, univ.dipl.prav.
podsekretarka

Tanja Dolenc, univ.dipl.inž.grad.
Direktorica urada za varstvo okolja in narave

Vročiti:

- Vročiti: E-NET OKOLJE d.o.o., Linhartova cesta 13, 1000 Ljubljana (za Ljubljanske mlekarne, mlekarska industrija, d.d., Tolstojeva 63, 1000 Ljubljana) - osebno

Poslati skladno s 4. odstavkom 72. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-odl.US in 33/07-ZPNačrt):

- Mestna občina Ljubljana, Mestni trg 1, 1000 Ljubljana,
- Ministrstvo za okolje in prostor, Inšpektorat RS za okolje in prostor, Inšpekcija za okolje, Dunajska 47, 1000 Ljubljana.

Priloga 1: Rezervoarji nevarnih snovi

Oznaka	Volumen (m ³)	Tip in oprema rezervoarja	Vrsta snovi v rezervoarju
REZ6	15	atmosferski, vertikalni cilindrični nadzemni, na prostem ob objektu, lovilna posoda z iztokom vezana na čistilno napravo	CIP (cleaning in place) alkalna razkužilna in čistilna sredstva
REZ7	15	atmosferski, vertikalni cilindrični nadzemni, na prostem ob objektu, lovilna posoda z iztokom vezana na čistilno napravo	CIP (cleaning in place) alkalna razkužilna in čistilna sredstva
REZ8	15	atmosferski, vertikalni cilindrični nadzemni, na prostem ob objektu, lovilna posoda z iztokom vezana na čistilno napravo	CIP (cleaning in place) kislina razkužilna in čistilna sredstva
REZ9	15	atmosferski, vertikalni cilindrični nadzemni, na prostem ob objektu, lovilna posoda z iztokom vezana na čistilno napravo	CIP (cleaning in place) kislina razkužilna in čistilna sredstva
REZ14	5	atmosferski, vertikalni cilindrični nadzemni, na prostem ob objektu, lovilna posoda z iztokom vezana na čistilno napravo	Vodikov peroksid

Priloga 2: Skladišča nevarnih snovi

Oznaka	Ime stavbe oz. skladiščnega prostora	Volumen (m ³)	Način skladiščenja	Vrsta snovi v skladišču
SK13	Skladišče dušika	3	jeklenke so varovalno povezane	Plin dušik
SK19	Prostor za ločeno zbiranje komunalnih odpadkov	10	asfaltna tla na prostem	Propan-1-ol, propan-2-ol
SK30	Skladišče vračljive krožeče embalaže-prazni kontejnerji od past	30	skladiščenje je pod streho na asfaltiranih tleh	COP (cleaning out place) ter CIP (cleaning in place) kislina in alkalna razkužilna in čistilna sredstva (dušikova kislina, ortofosforjeva kislina natrijev hidroksid natrijev hipoklorit kalijev hidroksid dinatrijev metasilikat)